UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

12 СЕРПНЯ 1971
Число № 32
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
AUGUST 12, 1971

СУДАН ВИКИНУВ ДИПЛОМАТІВ

Президент Судану полк. Дж. Німейрі викинув з столиці Судану Картум радника советської амбасади протягом 48 годин за те, що советська преса накидалася на нього за присуд смерти на суданських комуністів, яких повішено.

Також болгарський амбасадор мусів покинути Судан, бо він, мабуть, брав участь у підготовці заговору на Німейрі.

Суданські газети подали вістку про викинення дипломатів з поясненням, що обидва амбасадори вмішувалися у внутрішні справи Судану.

Советські газети попередили Судан, що СССР може зірвати дипломатичні зв'язки з Суданом, тоді Судан не матиме, звідки діставати зброї. Речник суданського уряду заявив, що Судан може дістати зброю з інших країн і зовсім може обійтися без советської зброї.

В міжчасі в Судані арештовано понад 2,000 комуністів, яких обвинувачують у державній зраді. Сімох суданських міністрів, що були прихильниками комунізму, або комуністами, Німейрі а звільнив і на їх місце призначив інших. Суданського амбасадора з Москви відкликав Німейрі до Картум.

Розрухи в Єрусалимі

Від якогось часу в Єрусалимі щосуботи ортодоксальні жиди чинили демонстрації в своїй дільниці й кидали камінням в міські автобуси. В той спосіб вони протестували проти порушування релігійного закону, який забороняє в суботу, перед заходом сонця, їздити автобусам. Минулої суботи розрухи прибрали такий розмір, що поліція арештувала 64 ортодоксальних жидів за кидання камінням. Сім осіб було поранених.

Поліція провела ревізії у школах та божницях ортодоксальної дільниці і всюди знайшла чимало каміння, яке було приготоване для демонстрації.

Напруження між Грецією і ЗДА

Американські посли (репрезентанти), обурені на грецький уряд, який володіє по-диктаторськи, ухвалили здержати виплату допомоги в сумі 118 мільйонів долярів, які Греція діставала на закупно зброї в ЗДА.

У відповідь грецький уряд заборонив американській шостій фльоті будувати на острові Креті осередок для відпочинку й розваги американських моряків.

Одночасно грецький уряд видав закон, який дає урядові змогу заборонити журналістам працювати в своєму званні та пускати чужих журналістів до Греції.

В той спосіб греки хочуть обмежити американським журналістам свободу писати про Грецію.

Китай має нову ракетну бомбу

Американська розвідка має інформації, що китайці мають нову триступневу ракетну бомбу, що може летіти навіть на другий континент. Китайці збудували вже, окремий корабель для обсервації ракети в леті.

Припускають, що бомба буде вистрілена в напрямі Індійського океану, й то незабаром, поки ще президент Р. Ніксон поїде до Китаю.

Совєти зменшують жидівську еміграцію

У перших місяцях цього року з СССР до Ізраїлю виїздило бл. 1,000 жидівських емігрантів місячно. В червні виїхало всього 150 жидів.

Дехто пояснює зменшення жидівської еміграції з СССР протестами арабських держав, які нарікали перед советським урядом, що СССР допомагає жидам збільшувати число ізраїльських вояків советськими іміґрантами.

Трюдо відвідає Тіта

Канадський прем'єр П. Трюдо вибирається на вакації до Югославії. В часі побуту в Югославії Трюдо, зустрінеться приватно з югославським президентом Тітом. Припускають, що Трюдо буде пропонувати Тітові відвідати офіційно Канаду.

ГОРЯТЬ ЛІСИ

Великі спеки та громовиці спричинили багато лісових пожеж в Алберті, Британській Колюмбії та Північно-Західних територіях. Минулого тижня було понад 300 пожеж, що горіли на просторі більше мільйона акрів лісів.

Лише деякі пожежі вдалося опанувати; інші горять без ніякої контролі.

ТОРГУЮТЬ КНИЖКАМИ

Советська торговельна агенція „Международная кніга", через яку йдуть всі советські книжки та газети за кордон, зробила угоду з відповідною ізраїльською фірмою в справі виміни книжок, газет та журналів між СССР та Ізраїлем.

Советська агенція була припинила доставу книжок та журналів після арабсько-ізраїльської війни в 1967 р.

СИРІЯ ПРОТИ ТЕРОРИСТІВ

Палестинська терористична організація „Аль Фата" замовила в комуністичному Китаю зброю. Китай зброю вислав через Сирію, але сирійський уряд її сконфіскував. М.ін., сирійці забрали 200 танків, вантажні автомобілі для перевозу вояків та багато легкої зброї та амуніції.

Комендант організації „Аль Фата" Арафат інтервеніював у сирійського уряду, але безуспішно. Дехто пояснює поступування Сирії тим, що Сирія не хотіла вражати СССР, що доставляє зброю всім арабським державам.

ЛІТАКИ РОЗБИВАЮТЬСЯ

За вістками різних розвідок, єгипетські летуни не мають великого щастя з советськими бойовими реактивними літаками МІҐ. В час пробних летів та з інших причин розбилося бл. 100 советських літаків у Єгипті.

Достави нових советських літаків є радше поповненням на місце розбитих літаків.

Удатний лет на Місяць

ЧЕРГОВЕ ДОСЯГНЕННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ АСТРОНАВТІВ

У п'тницю, 30 липня, американські астронавти вчетверте ступили ногою на Місяць, підтверджуючи великі осяги американської техніки. Залога міжплянетного судна „Аполлон-15 у складі: Д. Скотт, Дж. Ірвін та А. Ворден відбули найуспішніший досі, якщо йдеться про наукові здобутки, політ на Місяць.

У понеділок, 26 липня американська потужна ракета „Сатурн" викинула міжплянетне судно „Ендівур" з астронавтами поза сферу притягання Землі й воно полетіло в напрямі Місяця. Поза малими пригодами — вода витікала з бляшаного збірника в судні, електричний провід частинно недомагав — подорож відбулася добре.

Як судно наблизилося до Місяця астронавти Скотт і Ірвін пересіли в місячне судно „Фалкон" („Сокіл") й осіли у віддалі лиш 400 стіп від того місця, яке їм призначено агенцією для міжплянетних польотів в районі т.зв. Моря дощів. Астронавт Ворден кружляв головним судном кругом Місяця й робив світлини з Місяця. На Місяці астронавти перебули три дні. Вони подорожували, вперше на Місяці, спеціяльним електричним автомобілем „Ровер-1" („Бурлака"), що коштував 12.9 мільйонів долярів, збирали мінерали, переводили різні поміри та робили світлини.

„Ровер-1" переїхав на Місяці 20 миль.

Астронавти залишили на Місяці наукову станіцю, яку в русі буде вдержувати атомовий мотор і яка могтиме довго пересилати на Землю дані про дрожання поверхні Місяці, космічний пил, що паде на Місяць ітд.

Судно „Аполлон-15" привезло з Місяця бл. 200 фунтів різних мінералів та пилу, назбираних астронавтами в різних місцях. Вчені сподіваються з мінералів зібрати деякі дані про повстання Місяця, його вік та його будову.

Перед поворотом на Землю астронавти випустили сателіта, який має кдужляти кругом Місяця. Інструменти, які є в сателіті, мають міряти місячні магнетні поля й пересилати дані про них на Землю.

Діяльність астронавтів на Місяці оглядали мільйони людей, бо на місячному автомобілі був спеціяльний апарат, що коштував 582,000 дол., який пересилав світлини на Землю. Апарат обслугував навіддаль інженер із централі для міжплянетних польотів у Тексасі.

Поворот астронавтів на Землю відбувся без ніяких ускладнень. В неділю, 8 серпня їхнє судно осіло при помочі парашутів на Тихому океані недалеко Гавайських островів, де на них ждав американський воєнний корабель „Окінава".

Американська агенція для міжплянетних польотів плянує вислати ще два судна на Місяць, й на тому досліджування Місяця буде на якийсь час припинене.

Політ судна „Аполлон-15" коштував американців 445 мільйонів долярів. Американський сенат обкроїв дуже бюджет на міжплянетні польоти й не знати, коли ухвалить знову фонди на дальші досліди міжплянетних просторів.

Але агенція для міжплянетних польотів уже плянує дальші польоти.

На весні 1973 р. американці задумують випустити в міжплянетні простори космічну лябораторію, на взір советської лябораторії „Салют". Американська лябораторія буде куди більша за советську. Советський „Салют" важить 55,000 фунтів і має поємности 3,500 кубічних стіп. Американська лябораторія важитиме 140,000 фунтів і матиме поємність 12,500 стіп. Вона буде кружляти значно вище, як советська, й тому зможе довше вдержатися в просторі. В лябораторії перебували б астронавти зразу по 28 днів, а відтак по 56 днів.

Окрім дослідів далеких зір та плянет, лябораторія виконувала б теж деякі практичні завдання. М.ін. з перших буде устійнити докладно запаси води в ЗДА, на що звичайним способом було б потрібно 10 років. З лябораторії можна буде теж відкривати зложжя різних мінералів, яких сьогодні звичайними способами не можна знайти. На основі світлин, що їх перед кількома роками робило судно „Джемі-ні" відкрито зложжя нафтової ропи в Червоному морі та в Австралії. Кошт лябораторії перейде два мілярди дол.

В 1967 р. американці плянують вислати на Марс два невеликі вози з інструментами, які відтак посилали б різні інформації на Землю.

Одначе всі ці пляни залежать від того, чи сенат ухвалить потрібні фонди, без яких коштовні польоти неможливі.

Утікають від своїх

Палестинські терористи наробили минулого року чимало лиха в арабському королівстві Йорданії. Вони не лише захоплювали пасажирські літаки різних летунських ліній і примушували їх летіти до Йорданії Гусейна, якого хотіли скинути з престолу. На їхній рахунок йде знищення чимало будинків у столиці Йорданії Амман, де терористи вели затяжні бої з королівськими військами.

Мир між королем Гусейном та терористами завели голови арабських держав. Та той мир був дуже непевний, бо терористи часто нападали на королівські війська, а, окрім того, чинили напади на ізраїльську територію, за що ізраїльські вояки відтак мстилися на Йорданії. Королівські війська заводили щораз суворішу контролю над терористами, наслідком чого багато терористів перейшло до сусідніх країн. У Йорданії залишилося було ще бл. 2,500. Але й того було Йорданії забагато. Недавно йорданські війська оточили табір палестинських терористів, 200 з них вбили, а 1,300 взяли в полон. 1,550 роззброєно та відіслано до їх країн походження: Сирії, Ливану, Йорданії, а інших задержано в таборі полонених.

Після того частини терористів почали голоситися до Ізраїлю й піддаватися ізраїльським воякам. Ліпше згинути з ізраїльської руки, ніж бути вбитим арабським братом" — сказав один з терористів, що піддалися ізраїльській прикордонній сторожі. Лише одного дня до Ізраїлю перейшло 97 терористів.

Тепер ще є бл. 20,000 палестинських терористів у Сирії та 2,500 в Ливані, але вони у важкому положенні, бо арабські країни не дають їм ніякої допомоги.

Феодосєєв таки фахівець

Англійська газета „Лондон Сандей телеграф" пише, що А. Феодосєєв, який недавно втік до Англії з Парижу, де брав участь у виставці реактивних пасажирських літаків і був членом советської делегації, є таки добрим фахівцем, але не від міжплянетних суден. Феодосєєв — електричний інженер. Він співпрацював у конструкції електричного апарату, яким користувалися советські вояки при зістріленні американського розвідчого літака „У-2" в 1960 р. Електронічний апарат допоміг докладно устійнити висоту й положення розвідчого літака, що летів 13 миль над землею. Його зістрілили ракетною бомбою.

Коротк і вісти

• **На едмонтонській виставці** („екзибишен") цього року було 519,770 осіб, на 10,000 осіб більше, як торік.

• **На сьогорічній келґарській виставі** „стемпід" було 895,097 відвідувачів, найбільше за увесь час існування вистави. Досі було найбільше відвідувачів в 1968 р., 853,620 осіб.

• **Градова туча знищила** збіжжя на просторі 40 квадратних миль в околиці Моринвілл, Алберта. Шкода перевищає 1.5 мільйона долярів. Лише 25-30% засівів було забезпечених.

• **В липні цього року** видобували в Алберті пересічно 1,090,029 бочок нафтової ропи денно. В липні 1970 р. видобували лиш 865,327 бочок.

• **Цьогорічні вибори** в Алберті коштуватимуть уряд 1,600,000 дол. Вибори в 1967 р. коштували приблизно половину того: 821,281 дол. Причина звишки: здорожіння паперу та друкарських працівників.

• **Канадський провідник** опозиції Р. Стенфілд мав у Вашінґтоні розмову з головним дорадником президента ЗДА д-р Г. Кіссінджером, якому він переказав зміст своїх розмов з китайськими комуністичними провідниками.

• **Фабрики автомобілів** піднесли ціни на автомобілі модель 1972. Фабрики Форда числитимуть прибл. 200.00 дол. більше за нові автомобілі, а Дженерал Моторс 150.00 дол.

• **Фармери Британської Колюмбії** знищили понад 3,000 тонн молодих картопель, яких не можуть продати, бо спроваджені з ЗДА картоплі є значно дешевші від канадських.

• **Копальня „Інтернейшенел нікель"** замикає в вересні дві копальні й зменшує видобуття ніклю на три мільйони фунтів місячно, бо на нікель нема збуту.

• **Брат кол. президента** ЗДА сенатор Тед Кеннеді сказав, що він відмовився кандидувати на президента ЗДА в 1972 р., бо боїться, щоб не впав жертвою замаху, як його брати: президент та сенатор Роберт.

• **Американська аґенція** для міжплянетних польотів плянує вислати судно з астронавтами, яке злучилося би з советською міжплянетарною лябораторією, „Салют", що кружляє понад Землею. Советська аґенція для міжплянетних польотів уже погодилася на те.

• **ЗДА сподіваються цього** року зібрати понад півтора мілярда бушлів збіжжя, на 12% більше, як минулого року.

• **Парлямент стейту Ню Йорк** ухвалив, що ті, хто одержує допомогу з суспільної опіки, а може працювати, мусять йти до праці, яку їм призначить суспільна опіка. Перших 3,000 осіб з чеками суспільної опіки, вже дістали покликання до праці.

• **В Англії скасовано** закон, на основі якого довжників, що не платили своїх довгів, засуджувано на кару в'язниці. Всіх, засуджених за довги, тепер звільнено з тюрми. На будуче всі довги будуть стягати з заробітків довжників.

• **Близько Београду,** Югославія, зударився особовий поїзд із поспішним. 35 подорожних було вбитих, а 77 поранених. Поліція арештувала 6 залізничників, яким закидають недбальство, що спричинило катастрофу.

• **Заступник китайського** прем'єра має відвідати в найближчих місяцях Францію й обговорити справу культурного обміну між обома країнами. Китайці мали б влаштувати у Франції мистецьку виставку та вислати туди китайський балет.

• **Дві молоді француженки** та одна німкеня на суді в Лод, Ізраїль, призналися, що вони привезли зі собою динаміт, щоб висадити в повітря шість готелів у Тель-Авіві і три в Гайфі в часі жидівської Пасхи. Поліція їх арештувала. Присуд буде проголошений пізніше.

Помер будівничий «Місяцохода»

На 56-ому році життя помер нагло д-р Ю. Бабакін, який збудував советське автоматичне судно „Луноход", що й досі їздить по Місяці й висилає різні дані на Землю. Бабакін був теж будівничим советських автоматичних суден, що їх советська міжплянетна аґенція висилала на плянети Марс та Венеру.

Причини смерти Бабакіна советська пресова агенція не подала.

УЧАСНИКИ ТАБОРУ НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ НАД ОСЕРОМ ВОБМАН. Посередині Владика Ніл. Допис про табір на 7-ій стор.

фото «Академія»

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Віділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

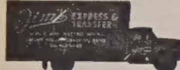

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

Aaron Denture Clinic
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

КАНАДЦІ ПОДОРОЖУЮТЬ ЛІТАКАМИ

В 1970 р. канадські літаки перевезли в Канаді 12,200,000 пасажирів, на 17% більше, як у 1969 р., коли літаками подорожувало в Канаді лише 10,400,000 осіб. Найбільше канадців перейшло через летовище в Торонто: 2,200,000, відтак Монреаль з 1,600 подорожними, Ванкувер із 1,200,000, за ними йдуть Калгарі, Едмонтон, Вінніпег, Оттава, Галіфакс, Квебек і Ріджайна.

• Арабські терористи вистрілили п'ять ракетних бомб з совєтської гармати „Катюша" на місто Пета Тіква, недалеко Тель-Авіву. Одна жінка й дитина згинула, а понад 30 осіб поранено.

Річна передплата «У.В.» – тільки $5.00

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

MARKET TIRE RETREADING LTD.

Tony YUSAK

Walter RUPTASH

ЗАХОДІТЬ ДО НАС ЗА ВСІМИ ВАШИМИ КОЛЕСАМИ ДО АВТОМОБІЛІВ
ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ ДВА ПРИМІЩЕННЯ:

PASSENGER, TRUCK & FARM TRACTOR
Belt Splicing — Wheel Balance — Wheel Alignment
— COMPLETE BRAKE JOBS —

106 стріт і 104 авеню ТЕЛ.:422-1415
158 стріт і 111 авеню ТЕЛ.: 489-7001

SPRINGFIELD KELLY UNIROYAL MICHELIN

USE YOUR CHARGEX CARD

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS
M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

One HOUR "MARTINIZING." THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ОБСЛУГУ — СТИЛЬ — НИЗЬКУ ЦІНУ
"окуляри які привернуть усміх на ваших очах".
Принесіть свою рецепту на окуляри до:
HALE OPTICAL
Тел.: 424-2318
10754 Jasper Ave., Edmonton

Дрібні оголошення

• Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні.
Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов едину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступала біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати з мазь і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші

Словники „Вебстера"

Бібліотечного розміру, видані 1970 р. зовсім нові, ще навіть у коробках. Ціна за нові $45.00.

(Продаються за $15)

Відтягніть 10%, якщо купуєте 6 або більше примірників.
Шліть замовлення до:

North American Liguidators
58 - 158 2nd Ave. N.
Dep't. A - 150
Saskatoon, Saskatchewan.

Якщо замовляєте C.O.D. долучіть одного доляра задатку від примірника, як доказ вашого бажання купна. Решту й кошта пересилки C.O.D. заплатите при відборі посилки. Якщо не будете вдоволені з купна, можете повернути їх протягом 10 днів за повним зворотом грошей. Не продаємо посередникам. Кожний примірник має печатку, що його не можна перепродувати.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 244-8658

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ВОЄННІ РОКИ

В. ГАВРИШ

(Закінчення з попереднього числа)

Такий рух був у Едмонтоні протягом всеї війни. Через Едмонтон летіли великі американські літаки, їхали сотні вантажних автомобілів, що везли різні машини та матеріяли до Вайтгорс та до Аляски. Протягом кількох місяців американці збудували прекрасну дорогу до Аляски („Аляска-гайвей"). Очевидно, що їх та дорога коштувала багато грошей, але вони з тим не числилися. Через те я сказав, що хто хотів працювати, в часі війни заробляв дуже багато грошей. Не працював хиба той, що був старий, або нездібний до праці, або лінивий.

Американці не числяться з грішми й люблять мати те, що захочуть, без уваги на ціну. Через те вони троха й причинилися до того, що в нас постав був „чорний ринок", який процвитав досить добре.

Американці нерадо направляють дещо пошкоджені машини. Машина не працює добре, вони кидають її в рів і беруть нову.

То можна було бачити ще краще, як вони, після закінчення війни, поверталися домів з Аляски. Всі важкі автомобілі, булдозери та іншу машинерію не везли до дому, а кидали в найближчий яр, звідки ніхто їх не міг видістати. Казали, що їм не оплачується того везти до дому. Зрештою, як треба буде виробляти нові машини, то буде свіжа праця для робітників, а фабрики будуть мати свіжі прибутки. З того скористає теж ї держава, бо дістане відповідний податок. Бодай так деякі з них пояснювали своє марнотратство.

Американці мали дуже гарні газові кухні, нові, зовсім не вживані. Ми хотіли їх у них купити, бо наші вже були старі, зужиті й понищені. Але вони не хотіли продавати, Скидали їх з мосту Давсон в ріку. Деякі кухні наші люди нічю витягнули й забрали до дому, інші таки там поржавіли й погнили, а решту понесла вода.

На Калдер був великий магазин американських товарів („вергауз"). Там було набито багато матеріялів, одягів, черевиків і тд. Їх продавали таки самі американці на „чорному ринку". До весни все вичистили. А під весну дістали повідомлення, що приїздить комісія перевіряти склади. Якось одної ночі магазин зайнявся і згорів до тла. Комісія не мала чого їхати. Й не приїздила зовсім. Після виїзду американців з Едмонтону скінчився й чорний ринок. Не було кому продавати й не було що. Зрештою після війни загальне господарське положення почало поправлятися, стали появлятися на ринку товари, які можна було купити й без карток і поволі все вернулося до давного, передвоєнного стану, лише вже без безробіття і без славного ‚реліфу'..

Наші колишні „реліфники' подороблялися в часі війни, мали гроші й почали думати про власні хати. Багато хотіло будувати власні нові хати. Та безпосередно по війні всі будівельні матеріяли були на картки. Тому кожний будував собі якусь маленьку хатину („шек') й тулився, як міг. Зате всі купували собі землю на окраїнах міста, де ще навіть були корчі, як Беверлі, на полудні за рікою і тд. Купували собі по п'ять і по десять акрів, бо земля в тих дільницях була відносно дешева. Але з часом місто почало розбудовуватися, якраз в тому напрямі, де наші поселенці мали свою землю. Земля під будову подорожіла й контрактори платили за землю під будову високі ціни. Знаю одного нашого поселенця, що дістав за два блоки землі 80,000 дол. Не всі діставали так багато, але всі діставали добре й ставали заможними. В той спосіб наші люде, які перейшли важкі роки депресії. були на суспільній допомозі („реліфі') роками, чи жили на акрах, де плекали ярину, за яку мало що діставали й жили дуже бідно, завдяки війні і повоєнному добробутові, діставали гроші, будували собі модерні хати, купували автомобілі, купували дорогі меблі й жили як справжні люде.

Мені не раз було приємно прийти до тих людей, які колись були на „реліф" й я їх тоді знав, як вони гірко бідували, й подивитися, як вони живуть добре й вигідно в гарних хатах, а їх діти не знають, що то біда. Так то війна одних поницила, головно там, де вона відбувалася, а других, хочби тут в Канаді, поставила на ноги. Певно, що декому з тих, що доробилися в часі війни, троха перевернулося в голові й вони самі не знали, як високо ту голову нести, але таких було небагато.

Загал тих, що доробилися й стали заможними, давали й на церкви й на народні цілі й на різні допомогові фонди, бо самі знали, як то прикро, як чоловік бідний і нічого не має й другому не може дати.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дил-Tonsils, adenoids, сайнисниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

І. БАТЮК КАНДИДАТ ПРОГРЕСИВНО-КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ ВИБОРЧОЇ ОКРУГИ ВЕҐРЕВИЛ

Іван С. Батюк

48-річний фармер з Мондер, Алберта, І. С. Батюк, що є кандидатом прогресивно-консервативної партії в провінційних виборах в Алберті, може послужити вам добре своїм багатим досвідом.

В часі своєї публічної служби він займав чимало різних становищ. Він був членом шкільної ради в Мондер від 1954-1958 р., а шкільної ради в Лемонт від 1958-1967 р., де він був її головою, заступником фінансового відділу. Від 1963-1967 р. він є в муніципальному дистрикті Лемонт ч 82, а від 1968 р., коли створено округу Лемонт, його вибрано війтом („ріфом") й на цьому становищі він залишається й досі.

Від 1968 р. він був предсідником Об'єднання шкільних тростів Алберти округи ч. 3. В 1970 р. його обрано президентом Окружного об'єднання шкільних управ округи Елк Айленд. Того ж 1970 р. його призначено членом провінційної економічної ради Албертського об'єднання вчителів.

В самому Мондер п. Батюк є директором мондерського заводу для чищення збіжжя від 1964 р. Він є теж одним з директорів дому пенсіонерів Бівергілл піонер ладж, та членом мондерського відділу ЕЛ-К-ів. Він був кілька разів у проводі мондерського товариства для дому й школи, є членом Фармерської юнії та на ціле життя членом мондерського ровагового осередку.

Він є одружений і має сина та три дочки.

Досвід п. Батюка допоможе йому багато послужити вашим представником з прогресивно-консервативної партії в Албертській легіслятурі. Він є знаний з того, що він завжди твердо відстоює свої переконання і завжди готовий послужити справам своїх виборців, які завжди можуть звертатися до нього зі своїми справами. Його адреса: BOX 146, Мондер, а телефон ч. 764-3975. **Огол.**

• Еспанська газета „АВС" плянує видавати від цієї осени окреме видання для ЗДА. Зокрема в Каліфорнії живе чимало американців, що говорять по-еспанськи.

З КОНҐО ВИКИНУЛИ ДИПЛОМАТІВ

В університеті в Конґо вибухли студентські заворушення, які уряд здушив при помочі вояків. Тепер уряд Конґо викинув 20 дипломатів, членів амбасад СССР, Югославії, Румунії, Чехо-Словаччини та Польщі, які були вмішані в студентські заворушення. Президент Конґа Й. Мобуту заповів, що уряд припинить дипломатичні взаємини з урядами кількох комуністичних держав.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

ЗМІНА АДРЕСИ!

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

Приймаємо й дальше асекурацію від: **вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.**

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

І. ГУЛАСЦЬ
керівник і власник

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES (Insurance) Ltd.
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201
(друга підлога) ЕДМОНТОН
Нове число тел.: 424-6181

«ЗДІЙСНИТИ І ПОКАЗАТИ СВІТОВІ ОДНУ ХРИСТОВУ ЦЕРКВУ»

ЛИСТ ПАХРІЯРХА АТЕНАГОРА ПАПІ ПАВЛОВІ

(УПБ, Рим) — Константинопільський патріярх Атенагор у листі до Папи Павла VI заявив готовість «рішуче продовжувати і завершити святе діло, яке з Вами, як спільне бажання, ми почали, а саме здійснити і показати світові одну, святу, вселенську й апостольську Христову Церкву».

Про заяву патріярха були раніш у пресі вістки, але щойно тепер ватиканський щоденник «Ль'Оссерваторе Романо» (10 липня) дав італійський переклад листа, написаного 21 березня грецькою мовою.

Лист патріярха є відповіддю на листа папи з січня ц.р.

Папа у своєму листі до патріярха Атенагора висловював радість, що в останніх роках обидві Церкви зближаються і що патріярх Атенагор є щирим промотором справи святої єдности.

Між обома Церквами, — писав Папа, — вже є дух єдности, оснований на спільній участі у Таїнстві Христа і Його Церкви, але цей дух єдности ще не повний.

«Святий Дух, — писав Папа дальше, — кладе в наші серця сильне прагнення зробити все можливе, щоб приспішити той бажаний день, коли при кінці спільної відправленої святої Трапези ми могли б запричаститись з одної Господньої Чаші».

Папа заявив, що в міжчасі буде старатися, щоб між католицьким та православним духовенством і вірними назрівали справжні братні взаємини, щоб усі ситуації і бар'єри, які ми прийняли у спадку з минулого, не були перешкодами до повного молитовного єднання. «З цими почуваннями й бажаннями тісної співпраці, щоб найти спільно найкращі шляхи до швидкого осягнення тієї цілі, ми складаємо Вам, Найдорожчий Брате, наші глибокі почування любови в Христі».

«ГРІХ РОЗ'ЄДНАННЯ»

На листа папи царгородський патріярх дав глибоку відповідь у типовім східнім, євангельськім дусі, називаючи папу своїм «старшим братом».

«Віддаючи славу Божому Слову, яке веде і одушевляє всякою мудрістю і добротою життя Його Церкви, з тієї нової і благословенної нагоди братньої згоди в Ньому, хочемо цим дружнім писанням скласти подяку Вашій Святості, як визначному провідникові і будівничому миру, любови і єдности християн і людства, що створене на подобу Божу», каже патріярх.

Господь хотів, щоб була одна Церква, видима для всього світу, і «ми без жадних ухилювань постійно віддаємо себе, під подих і провід Святого Духа, щоб рішуче продовжувати і завершити святе діло, яке з Вами, як спільне бажання, ми почали, а саме здійснити і показати світові одну, святу, вселенську і апостольську Христову Церкву».

«Велика подяка належиться Господеві за те, що ми побачили великий гріх роз'єднання-поділу і в ім'я Його Пречистої Крови, яку пролляв Він за життя і спасення світу, почали діло за поворот Заходу і Сходу до древньої благословенної єдности Апостолів і Святих Отців».

Хоч Церкви Сходу і Заходу відділились, але не поділились у суті спільноти в Таїнстві Христа-Воплоченого Бога і в Таїнстві Його Церкви, що є теж богочоловіча. Ми розділились від обопільної любови і втратили єдинодушне визнавання Христової віри, ми згубили благословення, що його одержується з спільної участи біля єдиного жертовника для жертви, встановленої Господом; ми втратили благословення, що його дає спільне причастя Євхаристійного Тіла і Крови, хоч маємо і взаємно визнаємо за важні апостольське священство і Таїнство божественної Євхаристії.

У наші дні зродилось велике бажання вірних Сходу і Заходу привернути в любові спільноту правди віри і її визнання, яке довершується у спільній святій Чаші.

Під впливом Божої благодаті сьогодні бачимо виразно святе діло видимої єдности Церкви і спільноти вірних у ній, а, з другого боку, бачимо, що це діло не є твором людських слабких спроб, міркувань чи бажань, але вислід життя в Христі і в Його Тілі, яким є Церква.

Як у бігу історії ми нещасно впали в поділ, так по життєвім досвіді ми покликані йти до єдности, що завершується у причасті Христової Крови у спільній Трапезі.

«Годимось, — пише патріярх, — з Вашою Святістю, що треба скріпити спільноту церковного життя Сходу й Заходу, розвиваючи правдиве і повне братерство жлиру і народу римсько-католицької і православної Церков».

Патріярх, що писав свого листа у Страсний тиждень, каже: «Ми пишемо зі Сходу кілька днів перед Христовими страстями. Господня трапеза готова у навечернику, і наш Господь бажає їсти з нами Пасху. Чи скажемо: ні?»

Трудноші і перешкоди до єдности існують, а Божі вороги їх підтримують. «Але чи ж ми не віримо у слова Того, хто казав, що речі неможливі для людей можливі для Бога і що все можливе для того, хто вірить. З вірою, надією і терпеливістю підемо разом за апостолами, через яких маємо і благодать, і братерство, і причастя» — закінчує патріярх.

КОМЕНТАР З ВАТИКАНУ

Патріярхів лист є замітним документом у зближенні обох Церков і в екуменічному русі. Доказом того є хоч би й те, що «Ль'Оссерваторе Романо» побіч листа патріярха помістив теж і коментар кардинала Яна Віллебрандса, керівника ватиканського секретаріяту християнської єдности.

Кардинал Віллебрандс звертає увагу на такі точки в обох листах:

1. І папа, і патріярх висловлюють сильне бажання, щоб обидві Церкви — Римська і Православна — якнайскорше діждались дня, щоб спільно приймати Пресв. Євхаристію при однім престолі і з одної Чаші. То був би акт цілковитого поєднання і великий день в історії обох Церков. Чи можуть обидві Церкви відкинути це велике запрошення Господа до Його Трапези?

Кардинал цитує інший документ патріярха: його заяву зараз по одержанні папського листа. Патріярх заявив, що остаточне завершення єдности у спільнім причасті — то вершок до осягнення легкий і важкий рівночасно.

Легкий, бо особисто обидва патріярхи — римський і царгородський — уже до нього майже зблизились листовно, у зустрічах у Єрусалимі, потім у Римі, відкликанням взаємних екскомунік.

Важкий, бо потрібно порозуміння з усіма православними Церквами, а на Заході потрібно згоди всього єпископату. Коли це станеться? „Тоді, коли Господь дасть слово свого розпорядження і коли відповідальні особи зберуться і введуть це розпорядження в дійсність. Тоді це буде великий день», — сказав патріярх.

2. Далі кард. Віллебрандс розглядає питання підготови православних і католиків до участи у спільній Євхаристійній Трапезі. Основа є: важність Таїнства священства і Євхаристії в обох Церквах взаємно визнана.

Патріярх це заявив, хоч деякі православні богослови і каноністи навіть недавно робили застереження.

На цьому пункті зближення до єдности дуже близьке.

3. Що більше ще можна зробити для єдности? Патріярх згадує з наголосом про діялог любови не як противенство до богословських дискусій, але як спільне порозуміння усіх Східних Церков з православного боку і згоду єпископату на Заході.

Діялог набрав би нових форм: діялог у любові до шукання правди. Через взаємну любов бачимо себе слугами тієї самої святої правди.

Перешкоди є далі. Це, за словами патріярха, історичне минуле, сумні історичні факти. Але діло зближення і поєднання веде Святий Дух, якому всім нам треба віддатись і Його слухати.

Це уваги кард. Віллебрадса.

Цікаво відмітити, що в листах і в коментарі немає ніякого натяку на різні юридичні аспекти діла зближення і поєднання обох Церков.

Стиль, мова і підхід зовсім у Христовім, євангельськім дусі, наче б обидві Церкви стояли біля Христової Трапези і роздумували, як їм разом підійти до Христової Чаші, не думаючи при тім про власті, прерогативи, канони, території та інші юридичні субтельності.

Чи дух східної духової ментальности і концепції про Церкву, як Таїнствене Тіло і спільну трапезу знову в історії переміг? Виглядає, що так. Це благословенний зворот у сумній історії поділу.

ЧЕРНИЦЯ СТАЛА ВІЦЕКАНЦЛЕРОМ

Оттавський архиепископ Ж. Плюрд призначив сестру Маргариту Ріян (Згромадження Норт Дам) віцеканцлером архидієцезії. Вона, ччителька за фахом, закі вчила теж студії церковного права в Оттавському университеті.

Купують вакаційну оселю біля Чікаго

Чікаґська епархія має плян придбати вакаційну оселю, де, крім відпочинку й розваги вівтарних дружинників, буде відбуватися вишкіл світських апостолів.

Справу веде Апостолят ім. Божого слуги митрополита Андрія Шептицького. Ця установа діє в рамцях Чікаґського екуменічного центру ім. св. Атанасія Великого.

Щороку той центр висилає пакунки потребуючим українцям у Польщі, Бразилії, Аргентині і Франції. Дає стипендію двом учням у Назареті, де вдержує храм.

Недавно почали видавати екуменічно-місійний журнал «Назарет».

Єпископ Ярослав (Ґобро) каже: «Місійна праця за духом Христової Євангелії та за вченням Христових намісників, завжди належала до основних прикмет Христової Церкви. Папа Павло VI виразно, що церква є місією».

Просять слати пожертви на адресу: St. Athanasius Ecumenical Centre, 2208 W. Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622, U.S.A.

Дитячий садок II відділу ЛУКЖ
парафії св. Йосафата
ПОЧНЕТЬСЯ 7 ВЕРЕСНЯ
в катедральній залі
Просять уже зголошувати дітей від 3½ років й вище п-і Л. Осташевській, телефон: 484-2088

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

КРАЙОВИЙ З'ЇЗД ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК У ТОРОНТІ

З'ЇЗД ЛУКЖ ВИЯВЛЯЄ ЗРІСТ ОРГАНІЗАЦІЇ

Ірина ПАВЛИКОВСЬКА

10-тий крайовий з'їзд Ліґи українських католицьких жінок (ЛУКЖ) Канади відбувся в днях 1-4 липня в приміщеннях готелю «Кінґ Едвард» у Торонті в рамцях крайового з'їзду Централі українців-католиків Канади.

Гасло з'їзду було: «Наша сила в нашій вірі»; підгасло: «Вірою і єдністю завершимо помісну Українську Церкву патріяршим устроєм».

З'їзд відкрила вступним словом-привітом голова крайової управи Ірина Малицька в приявності Владик, почесних гостей, делеґаток і членів ЛУКЖ.

Про допоміжну ролю українського організованого жіноцтва у завершенні нашої Церкви патріярхатом доповідав о. радник В. Жолкевич, духовний асистент крайової управи.

ДИСКУСІЇ. З'їзд розглянув дві головні проблеми діяльности ЛУКЖ, а саме виховні й організаційні у формі панелевих дискусій.

У першій дискусійній доповіді розглядали такі проблеми:

а) збереження ідентичности;

б) шкідливі впливи довкілля на нашу молодь;

в) релігія як заборола проти шкідливого впливу довкілля;

г) родинне середовище та його вплив.

Дискутантки висловили думку, що нам треба зберегти почуття ідентичности серед нашої молоді. Освідомлюючи їх уже змалку, ми, як велика група українців у Канаді, можемо зберегти нашу молодь при Українській Церкві і спільноті.

Наша молодь наражена на асиміляційні впливи довкілля. Найбільше впливу на вдержання й освідомлення молоді має родинне середовище, молодечі організації й Церква. Плекання релігійного життя в родинах є забороло проти шкідливих впливів окруження.

Модераторкою того панелю була К. Петецька з Едмонтону, а головними дискутантками Патрикія Ворен з Вінніпеґу, Е. Саранчук із Саскатуну і М. Загребельна з Торонта.

У другій дискусії розглянено: «Наші організаційні проблеми» в чотирьох доповідях: засоби збільшення і втримання членства: організаційна структура; організаційна дисципліна й організаційні зв'язки.

Доповідачками були: А. Жук — Саскатун, Ліна Слобода — Едмонтон, Євгенія Елій — Вінніпеґ і Бронислава Мельник — Монреаль. Модераторка: Віра Бучинська з Вінніпеґу.

Обидві панелеві доповіді викликали жваву дискусію делеґаток, і це вказує на те, що під теперішню пору саме це головні проблеми в нашій організації.

Іншою темою, яка викликала живу дискусію, була справа журналу «Наша дорога». Після доповіді редакторки А. М. Баран про розвиток жіночої преси і початки видання журналу ЛУКЖ «Наша дорога» почалася довга і жвава дискусія. Делеґатки висловлювали свої думки щодо змісту журналу і як найкраще поширити цей журнал серед членства і суспільства.

Справу вступлення Ліґи до Національної ради жінок Канади реферувала М. Долішна. Присутні делеґатки заявилися за те, щоб покищо здержатися і не вступати в члени НРЖК.

Нарадам прислухувалися усі чотири владики: Преосвященніший митрополит Максим, Преосвященний Ніл з Едмонтону, Преосвященний Андрій з Саскатуну і Преосвященний Ісидор з Торонта. Вони промовляли до делеґаток, подаючи вказівки і зауваги щодо діяльности ЛУКЖ.

Також узяли участь у спільній святочній вечері, якою управа міста Торонта прийняла делеґаток.

Владики виступали з промовами про біжучі проблеми нашої Церкви.

В час тої святочної вечері врочисто передано грамоти тим членам, яких з'їзд відзначив почесним членством.

З'їзд прийняв звіт голови Ір. Малицької, виконуючої обов'язки голови О. Ковальської та крайової управи.

Згідно зі статутом, перенесено осідок крайової управи ЛУКЖ до Саскатуну. Головою крайової управи вибрано д-ра Стефанію Потоцьку з Йорктону.

Прийнято резолюції, пред'явлені головою резолюційної комісії І. Бриґідер. Доручено статутовій комісії продовжувати працю над зміною статуту.

У програмі з'їзду були дві виставки, а саме виставка українського народного мистецтва, зорганізована директоркою епархіяльного музею М. Велигорською, і виставка дитячої літератури, приготована референкою О. Росляк.

УЧАСНИЦІ. Участь з'їзді брало 111 делеґаток і багато гостей. З Едмонтону прибуло 19 делеґаток, зі Саскатуну — 11, з Манітоби — 22, з Онтаріо — 59.

Серед делеґаток видно було зацікавлення нарадами, які відбувалися в повній залі. Дискусії були живі й речеві.

Господині конгресу, підготовчий комітет під проводом О. Микитюк, доклали усіх зусиль, щоб уможливити проведення з'їзду якнайкраще.

Також епархіяльна управа ЛУКЖ Торонта на прощання приймала учасниць та учасників конгресу (300 осіб) святочним обідом.

З'їзд виявив постійний зріст організації (зріст членів і відділів). З задоволенням можна ствердити, що провід організації як у крайовій управі, так в епархіях і відділах переходить у руки молодшого жіноцтва, а дотеперішні досвідчені провідниці не покидають організації, а стоять до помочі в кожній ситуації.

З'їзди, заздалегідь пляновані й одобрені епархіяльними управами, відбуваються на високому рівні. Перехід крайової управи з епархії до епархії виробив цілий ряд провідного членства, які розуміють справи організації і спільно співпрацюють над розв'язанням проблем для росту Ліґи українських католицьких жінок Канади.

В останній каденції епархіяльні управи далі вели кампанію за приєднання членства. У висліді змагань епархіяльна управа в Саскатуні здобула мандрівний кубок крайової управи.

Нагороду за приєднання найбільшого числа передплатниць журналу ЛУКЖ здобула епархіяльна управа Торонта.

Учасниці крайового з'їзду ЛУКЖК брали також участь у спільних сесіях Централі українців-католиків.

При відкритті конґресу вислухано слово привіту і благословлення верховного архиепископа й кардинала Йосифа, який був запрошений на конґрес українців-католиків Канади, але не міг прибути.

Митрополит Максим відвідуючи Блаженнішого Йосифа в Римі, привіз його привіт, записаний на магнетофоній стрічці.

На кінцевому бенкеті головним промовцем був Преосвященніший Максим. Він говорив про «Історичний змаг за патріярхат нашої Церкви».

Вшановано також довголітнього голову КУК о. митрата д-ра В. Кушніра та висловлено йому подяку й признання за його громадську працю й заслуги для нашої Церкви.

На бенкеті було 300 осіб.

Нові почесні члени ЛУКЖ

ДВІ ЕДМОНТОНКИ ВІДЗНАЧЕНІ

На 10 крайовому з'їзді ЛУКЖ у Торонті десять діячок нашої жіночої організації одержали грамоти почесних членів. Між відзначеними є дві едмонтонки.

Новими почесними членами ЛУКЖ є з Вінніпеської епархії: Анастасія Козоріс з Вінніпеґу, Марія Корнят з Брандону; з Едмонтонської епархії: Олена Росляк і Ольга Федак — обидві з Едмонтону; з Саскатунської епархії: Анастасія Жук з Йорктону, Петронеля Чепига з Саскатуну; з Торонтської епархії: Софія Барабаш з Монреалю, Тетяна Дячинська з Торонта, Анна Полос з Гамілтону, Анна Чайка з Торонта.

Почесні грамоти зі словами подяки за працю вручила почесна голова ЛУКЖ Марія Дима.

Окремо президія з'їзду передала книжку зі словами признання й подяки від ОПДЛ (Об'єднання працівників дитячої літератури) для Олени Росляк, референтки крайової управи, за її віддану працю розповсюджування української дитячої літератури.

АВРАГАМ ВИДРО З ХАЙФИ КАЖЕ, ЩО ЗНАЄ

Як убили поляків у катинському лісі?

«Світ не повірив би в те, що я бачив на власні очі», сказав совєтський майор Иошуа Сорокін, який бачив масакру польських старшин у катинському лісі.

Він розказав про це Авраамові Видро, що тепер живе в Хайфі. Той присягнув Сорокінові, що буде мовчати 30 років.

Ізраїльська газета «Ма'арів» цими днями подала інтерв'ю з Авраамом Видро. Він «уроженець Західної України, що до 1939 року належала до Польщі».

Совєти вивезли його таки 1939 року і засудили за «антидержавні наклепи» на 15 років.

Видро був у трьох таборах. Останній з них був біля Старобільська в Луганській області (Донбас) в Україні. Там у першій половині 1940 року було 1,260 польських старшин. Наприкінці року трьома поїздами вивезли їх.

У третьому поїзді поїхав майор Сорокін, який працював у відділі постачань старобільського табору.

Сорокін був жид. Видро, дарма що в'язень, мав у ньому приятеля.

Вернувшися з поїздки, Сорокін сказав, що польських старшин постріляли в лісі. Кожен дістав кулю в потилицю. Лежать у великій ямі. Сорокін казав Видро присягнути, що буде мовчати.

В час війни Сорокін утратив ногу. Видро несподівано зустрівся з ним в Узбекістані 1943 року. Сорокін, мабуть, уже не живе.

Видро наводить свідчення горучника Александра Суслова і Сємйона Тіхонова, який брали участь у розстрілах поляків. Вони сказали, що деякі совєтські вояки накладали на себе руку й падали в яму, де вже були тисячі трупів.

Німці 1943 року знайшли катинську могилу. Тоді подали число вбитих: бл. 4,250. Видро каже, що вбито бл. 10,000.

Совєтський уряд був глибоко обурений німецьким «наклепом», але не пустив до катинського лісу представників Міжнародного Червоного Хреста, що хотіли провірити цю справу.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

У неділю, 29 серпня, в парку Елк Айленд біля Едмонтону відбудеться «УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ», присвячений 80-річчю поселення українців в Алберті.

Початок: о годині 2-ій пополудні.

Головним промовцем буде д-р Айвор Дент, посадник Едмонтону.

У програмі беруть участь хори, танцювальні групи й оркестри Едмонтону й фармерської округи.

Програма буде цікава і багата. Імпрезу організує едмонтонський відділ КУК.

Купуватти чи винаймати гасильники вогню? Не робіть ні одного ні другого, хіба що вони затверджені.

„ЗАТВЕРДЖЕНИЙ" („APPROVED") означає, що вони затверджені дослідною лябораторією і прийнляті пожежним комісаром.

Прийняті лябораторії включають U.L.C., U.L.I., і F.M.

Хто не придержуватиметься цього припису, може підпасти грошовій карі не менше $10.00, не більше як $50.00.

FIRE EXTINGUISHER REGULATIONS, ALBERTA REGULATION 128/71. Filed May 4/71.

Порушення припису та скарги можна слати до: the Fire Commisioner, 610 Financial Building or to your local Fire Department.

FIRE COMMISSIONER
Department of Labour
PROVINCE OF ALBERTA
Hon. R. Reierson, Minister
D. I. Gardner, Deputy Minister

ДОКТОРОВІ ВОЛОДИМИРОВІ КІСІЛЕВСЬКОМУ — 75 РОКІВ

У службі народові

д-р Михайло МАРУНЧАК

Четвертого серпня ц.р. сповнилося 75 років життя та численних років невсипущої народної праці д-рові Володимирові Кисілевському, передовому діячеві української діяспори та піонерові — дослідникові історії українців Канади.

Багатогранна діяльність у службі народові позначена в житті ювілята від ранньої молодости. Він старшина української армії, журналіст, есеїст, політичний діяч-інформатор, а передусім невтомний учений-дослідник, дійсний член УВАН, НТШ, почесний і дійсний член багатьох наукових установ Канади. При цьому це безпретенсійний і скромний працівник народу та науки, ціллю життя якого була служба спільноті та правді.

Володимир Кисілевський прийшов на світ 1896 року на Покутті в Коломиї в родині поштового контролера Юліяна Кисілевського (1863-1929) та Олени зі Сіменовичів Кисілевської (1869-1956), відомої сенаторки та діячки жіночого організованого уху, першої голови Світової федерації українських жіночих організацій.

В обох родах — Кисілевських і Сіменовичів — були глибоко закорінені священичі традиції, які сягали ще Шашкевичівських часів. Рід Кисілевських вийшов з козацької старшини часів гетьмана Богдана Хмельницького.

Студії та військова служба

Нижчу школу В. Кисілевський пройшов у родинному місті, а середню — в Чернівцях. На порозі до університетських студій його застукала війна, і він за покликом своїх патріотичних почувань зголосився добровольцем до Українських Січових Стрільців враз зі сімнадцяткою «леґінів» села Річки.

В час державного зриву він попадає у вир політичних та військових подій, бо станиця УССів у Відні, в якій перебував саме молодий старшина Володимир, стала відразу збірною базою для українських військовиків з різних частин австрійської армії. Як здібного старшину його приділено на особистого ад'ютанта генералові Ґуставові Адальфові Ціріцові, кол. австрійському полковникові генерального штабу, якого з десятком інших колишніх австрійських старшин прийнято у склад Української Галицької Армії.

Після року цієї відповідальної служби, де він був теж учителем української мови для генерала, його приділено до Британської місії в Одесі, а звідси був він кур'єром до президента Євгена Петрушевича.

Після війни Володимир Кисілевський береться продовжати університетські студії у Відні і закінчує їх 1924 року докторатом філософічних наук, захищаючи дисертацію п.з. «Українська шляхта 17-го сторіччя».

В міжчасі він працює в студентській організації «Січ» та виїжджає на короткий час на рідне Покуття, щоб розглянутися в політичній ситуації Західної України, яка тоді змагалася завзято за автономні права під польською займанщиною.

Окупаційні порядки не заохочували молодого доктора філософії залишатися в рідних сторонах, тим більше, що його дядько д-р Володимир Сіменович, визначний діяч Чікаґо та ЗДА, в листах намовляв Володимира їхати за океан.

Поки це сталося, він вписується ще на студії французької мови в Сорбоні. Щойно звідси виїжджає, але не до Чікаґо, а до Вінніпеґу.

Типовим є, що д-р В. Кисілевський підготовляється до кожної праці з великою точністю. Коли він побачив, що його англійська мова потребує деякого поглиблення, він без вагання записується на навчання в середній школі, щоб опісля перейти на вищі студії в Торонтонському університеті та закінчити вчительський коледж.

Журналіст і керівник Українського бюра в Лондоні

Крім студій над мовами та історією, д-р В. Кисілевський багато часу присвячував вивчанню журналістики, яку засвоїв собі не тільки в теорії, а й практично її виконував.

Він постійно дописував до крайових часописів, головно до львівського «Діла».

Теж працював кореспонден том у національній пресі Вінніпеґу, щоб вкінці вз'яти обов'язки редактора «Західних вістей» в Едмонтоні, тижневика, який почала видавати німецька видавнича спілка «Дер Курір» 1927 оку. Коли видавництво згодом перейшло в інші руки, наш ювілят короткий час працює асистентом редактора у тижневику «Україна» в Чікаґо та одночасно робить старання перейти на працю перекладача в канадському міністерстві закордонних справ. Однак доля випала інакше.

Польська пацифікація західних українських земель у 1930 р. сколихнула патріотичними почуваннями заокеанських українців. Саме в той час, у зв'язку з подіями в Галичині, приїхав до Чікаґо інж. Яків Макогін з Бостону, щоб порозумітися з чільними представниками української громади, як повести протестну акцію на американському та европейському ґрунті. Він запропонував на власний кошт об'їхати Галичину і зібрати довідковий матеріял пацифікаційних злочинів, щоб опісля опублікувати в західній пресі.

При цьому він указав на потребу заснувати в Лондоні в Англії окреме Українське бюро, яке інформувало б англійський світ про події на українських землях, а, з другого боку, інформувало б загал українців про відгуки в англомовній пресі, в парляменті, в Лізі націй тощо.

Бюро мало стояти в тісному зв'язку з провідними українськими чинниками по обох боках океану.

Пропозицію інж. Я. Макогона втаємничені в справи передові українці ЗДА і Канади привітали захоплено, а д-р Володимир Кисілевський став екзекутивним директором запляновaного бюра в Лондоні. На цьому пості він був від 1931 р. до травня 1940 р., коли приміщення Українського бюра в Лондоні було збомблене в час німецьких налетів.

Це одна з ділянок української інформаційної служби, яка ще жде свого об'єктивного історика.

Виконуючи в Лондоні надзвичайно відповідальну працю, д-р В. Кисілевський знаходить ще трохи часу, щоб у Лондонському університеті глибше вивчати історію українського народу та проблеми европейського Сходу.

Ця праця тісно зазублювалася з його практичною роботою в Українському бюрі. Працює він у таких професорів, як сер Бернард Парес, Роберт Сетон Вотсон, В. Дж. Ровз та інші. Студії свої закінчив дисертацією «Українське національне відродження в Австрії 1772-1848».

У Лондоні стає членом Королівського інституту міжнародних справ.

Праця в міністерстві й досліди в Оттаві

Повернувшись до Канади 1940 року, д-р Володимир Кисілевський стає членом Комітету співпраці Канадських громадян, установи, яка мала завдання скріпити громадянські зв'язки в час воєнних подій. Було це діло департаменту народної воєнної служби.

Цей департамент був переформований у 1946 р. в секцію департаменту державного секретаря, а в 1950 р. став частиною новоствореного департаменту громадянства й іміграції.

Д-р В. Кисілевський мав важливе завдання в цьому департаменті. За ввесь час згаданих змін й опісля він діяв як зв'язковий з етнічними групами Канади. На цій праці пройшло йому 20 років. Це дало йому можливість вглибитися в канадську мозаїку, а зокрема збагнути історію рідної спільноти.

Д-р В. Кисілевський став професором Оттавського університету, де викладав питання іміграції та етнографії Канади. Цим він дав початок студіям нової ділянки канадіяни, якої в університетських програмах до того часу не було.

З цими студіями д-р В. Кисілевський не розстається й досі, хоч він уже давно на заслуженій емеритурі. Такі, як наш ювілят, не визнають пенсійного віку. Він постійно у своїх дослідах та федеральних архівах. У висліді наполегливої праці появилася низка його наукових праць, есеїв тощо, серед яких одною з більших, це основна праця «Раннє українське поселення в Канаді 1895-1900» (англійською мовою).

Похвальні рецензії, які появлялись на його праці, були найкращою нагородою за його щоденні труди у все нових дослідах та услужній допозі всім, хто до нього звертався по поради. На останньому конґресі українців Канади вшановано д-ра Володимира Кисілевського Шевченківською медалею.

Наш ювілят від 1940 р. постійно живе в Оттаві зі своєю дружиною Ґрацією з дому Нів, яка є великою помічницею у його многогранній праці. Єдина їхня дочка Олена Єлисавета, яка пішла слідами свого батька, докінчує докторські студії в університетах Лондону (Англія) та Парижу.

Приятелі сеньйора-дослідника радіють з його успіхів; з приводу ювілею, враз з усією українською спільнотою, шлють йому найкращі бажання.

Католики Канади пакістанським утікачам

Католицькі єпископи Канади та «Розвиток і мир» вислали цими днями 40,000 на допомогу втікачам зі Східного Пакістану. Разом з попередніми посилками канадські католики дали 100.000 дол.

Гроші вислано організації «Карітас» в Індії, яка повідомила, що кількість утікачів збільшується щодня. Треба дати харч і приміщення сімом мільйонам людей.

ГРЕЦЬКА «ЗОЇ»

Грецьке релігійне видавництво «Зої» (Життя) останнім часом дуже пожвавило діяльність, видавши Старий завіт (тираж 40.000) і Новий завіт (650.000), як теж цілу серію інших публікацій.

«Зої» звертає окрему увагу на робітників і молодь.

Це видавництво заснував священик Євсевій Матопулос 1879 року.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Таки ближче правди

ВІДПОВІДЬ А. ІВАХНЮКОВІ

Тішуся з п. А. В. Івахнюком, що й наш часопис дає місце на речеву дискусію, як буває це звичайно в англійських газетах, де я дуже часто беру участь в обороні віри чи нашого народу. Ходить тільки, щоб дискусія була проваджена в культурний спосіб.

Хочу відповісти на статтю п. Івахнюка («УВ», 22 липня) на тему: «Що стоїть на перешкоді нашій внутрішній здисциплінованості, церковній помісності». Моя попередня відповідь не задоволила автора. Він, щоправда, не заперечує ні одного наведеного мною факту, але твердить, мовляв, я перейшов на інші рейки і не відповідаю просто на питання.

На мою думку, послідовність моєї відповіді була аж надто ясна, але постараюся з'ясувати її ще ясніше.

Я подав тільки маленьку частину фактів, а інші, більше разючі, проминув, бо, може б, редакція їх не опублікувала, хоч вони правдиві.

Отже, за черґою.

1. Календар. Годжуся з автором, що календар — це дрібничка. Отже, коли ми таку страшну боротьбу провадимо через таку дрібничку й інші подібні дрібнички, а забуваємо за важні церковні справи, як навчання віри, спасення душі, св. Тайни, то наші «ангели хоронителі», яких маємо багато, представляють нас у Римі як зовсім недозрілих до помісности.

2. Закарпатці. Помісність не може бути тільки для одного відламу національної групи, а для цілого обряду. Якщо частина наших вірних (не тільки закарпатці) явно або тайно протиставиться помісності, то ясно, що вони також мають голос у Римі, і не конґреґація чи Папа, але вони стають на перешкоді нашої помісности.

3. Безбожництво. Зовсім треба бути сліпим, щоб не бачити, що наші церкви головно на провінціях старіються не під оглядом будови, але під оглядом людей. Молоді в церкві нема. Старі вимруть, і треба буде церкви замикати. Дехто старається затримати молодь при церкві не Христовою наукою, бо то, мовляв, стара мода, а різними дивацтвами, дикою музикою чи нісенітними показами. Це, може, на час затримає молодь, але без релігійних підстав і переконань молодь відійде ще більше зіпсованою.

Статистика десять літ тому показала, що нас меншає, хоча наші матері не менше плідні від інших. Вже деякі навіть не записуються католиками, так далеко відійшли від віри. Побачимо, що покаже теперішня статистика.

Автор каже, що дуже тяжко розрізнити безбожника. Я думаю, що нема легшої справи. Віруючий — це той, хто направду щиро вірить у те, що Бог об'явив, а Церква до вірування подає. Чи багато таких? Мій знайомий парафіянин каже до мене: «Отче, вже минули ті часи, що священики страшили людей пеклом; нині вже ніхто не вірить у пекло. Ви також, напевно, не вірите в пекло». Мої переконання не помогли. Він був навіть церковний трост. Чи назвете його віруючим? Як він навчив свої діти? Мав їх досить багато. Ні один не ходив до церкви. Очевидно, він може піти до доброї сповіді і направду навернутися. Але аж тоді його можна назвати віруючим. Чи багато ви, п. Івахнюк, бачили таких направду навернених?

Ясно, як сонце, що кількість віруючих у нас меншає, а коли їх не стане зовсім, то для кого буде помісність Церкви?

4. Заплата. Справа долярів найбільше вразила нашого автора. Тому у відповіді бути трохи виразнішим. Живу в містечку. В окрузі є п'ять парафіяв. Я платний не місячно, а від відправи. По відчисленні на найконечніші видатки (на авто доїхати до парафій і на особистий катедратик) лишається мені на життя кругло 70 (сімдесят) долярів. За обід і вечерю жадають від мене по півтора доляра. Значить, на місяць 90 долярів. Отже, я по закінченні шістьох років університету не міг собі заробити навіть на обіди й вечері.

Часто, коли стрічаюся з людьми, а вони не знають, що я священик, то чую розмови, нібито наші священики дуже «луплять» людей. Ось попереднього тижня чув таку розмову у Вотрос. Очевидно, що я не змовчав, як тепер не мовчу.

В парафії П. маю знайомого священика Юнайтед Черч. Він одержує місячну платню 750 долярів. Він має менше членів у своїй парафії, як у моїх п'ятьох парафіях. Моя платня була та сама: 70 долярів по відчисленні конечних видатків на доїзд до парафій. Я говорив з багатьма його парафіянами. Ні один раз не чув я нарікання, що він «лупить» людей.

Ви, пане Івахнюк, не були ласка відповісти на моє подібне питання: чому воно так є? Може, тепер зважитесь відповісти. Я дивуюся, як деякі люди з п. Івахнюком включно мають сміливість говорити про грошелюбність наших священиків.

Але до речі. Автор твердить, що це дрібниця, що від цього не залежить помісність нашої Церкви. Я, одначе, думаю, що від того дуже залежить помісність. Коли ми будемо так трактувати наших священиків, то ніхто не піде на тяжкі довголітні священичі науки, а без священиків нема Церкви — не тільки помісної, а ніякої.

Накінець автор закидає мені, що я маю обіт убожества і не повинен писати про матеріяльні достатки. Поперше, не заробити навіть на обід і вечерю зовсім не належить до достатків. Але поминім цю справу, бо, як я згадував, на теперішнім місці я вповні задоволений. Однак автор дуже помиляється, що обіт убожества не дає мені права на пристойне життя за моїм станом. Коли я обіцяв Богові, то не за правом, яке назначив п. Івахнюк, а за правом, яке назначила Церква. Священик — світський чи чернечий — повинен заробити собі на пристойне життя.

Говорив я з трьома батьками синів, що віддали їх на священиків. Всі вони перед мною жалували, що виховали їх на священиків, бо їм жаль дивитися, як їх сини-священики бідують.

Чи ви, пане Івахнюк, виховали бодай одного сина на священика?

о. С. Юник ЧСВВ

Кридор, Саск.

Пересторога з Риму: церква — не пляжа

Біля брами римського собору св. Петра стоять дві черниці і жінкам та дівчатам, що йдуть до церкви в надто коротких спідничках, кажуть аж п'ятьма мовами (залежно від потреби): на жаль, ні.

Нова сувора контроля викликає деякі протести. Ще більше жартів розказують у Римі на цю тему.

Чому управа головної римської церкви не завагалася дати це непопулярне розпорядження? «Деякі туристки — пише один з римських кореспондентів — ідуть до церкви, невідомо, чи одягнені чи роздягнені. Якщо вони одягнені, то на пляжу, але не до церкви».

АВСТРАЛІЙСЬКИЙ КАРДИНАЛ ҐІЛРОЙ ВІДХОДИТЬ

Кардинал Норман Ґілрой, архиєпископ Сіднею в Австралії, просив Папу Павла VI увільнити його від обов'язків з уваги на вік (кардиналові — 75 років) і лихий стан здоров'я. Папа прийняв прохання і наступником кардинала Ґілроя призначив єпископа Джеймса Фрімена, який від 1968 був єпископом-помічником.

Новий архиєпископ Сіднею є уроженцем того міста. Йому — 63 роки.

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (60)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Ломиковський мовкне. Апостол крутить ус, Горленко витрущує люльку. Всі певні, що гетьман до своєї канцелярії увійде. Встають і дивляться на двері. Але двері, як зачинилися за молодим хоружчим, так зачинені стоять.

Гетьман до своєї світлиці пішов.

Не казав нікого пускати, засунув засув, ще й защіпку заткнув. На дубовий ослін паде. Рукою очі закриває. Лежить.

— — — — — — — — —

Не думати про ніщо, відпочити хвилину. Він же не сталь. Такий вік. Стільки праці за ним. Спокою, хоч хвилину спокою. Нехай валиться світ! Стільки літ, стільки турботних літ . . .

Силується, щоб не думати про ніщо.

Кров у висках грає, свище, шумить.

Хоч годину, хоч годинку малу, забути про все! Хто другий стільки працював, що він? . .

Чорні кружальця вертяться по світлиці, сволоки нависають, гнітять.

Страшно, коли перетлілі сволоки валяться, торощать усе, меблі, людей. Була хата, люди будували її, прибірали, щоб було гарно, вигідно, любо, а тепер, диви, ноги людські торчать, хочуть добутися, знятися, встати. Годі! . . Страшно, коли валиться дім . . .

Не думати, не думати про це!

Весь свій мужеський вік він хату будував, щоб у ній народові було вигідно й гарно. Ніхто не знає, як важко будувати хату-державу. Все хтось псує, підважує основи, вітри зривають дах, громи б'ють. (У високі будівлі звичайно громи б'ють). Гасив пожар, зводив зруб, ось-ось і хата готова. Почеплять віху на даху, закосичать квітками і стяжками, освятять. Аж нараз — зруб хитається, тріщить . . .

Неправда, брехня! Це чорт підшиптує таке, щоб вгинаються, зруб не тріщить, ні!

Не думати, не думати про це!

За вікнами шумить. Ніби це не хата, а корабель, — серед моря, в час бурі. Хвилі знімаються високо, корабель тріщить, бо він ще не викінчений. Буря заскочила його, пірвала, понесла . . .

Забути, забути про все! Вікна малі, а шуму так багато. Реве товпа. Наслухався того реву, аж вуха пухли. Важко догодити всім. Неможливо. Навіть не старайсь. Усе одно — закричать тебе, засиплять підзорами, поб'ють словами, як камінням . . . Так провідникам платять.

Забуття і прощення їм! Забуття! . .

Важкий провідників талан, а ще провідників недержавного народу. Хто спочуває, хто розуміє тебе? Де співробітники щирі й нелукаві? Всякий глядить, щоб ти спотикнувся, яму гребе, кидає на шлях каменюччя. Пади! Чому це ти маєш до мети дійти, а не я? Пускай мене! . . Так двадцять літ . . . .

Забути! Провідник мусить забути про все. забути, що він чоловік. Треба бути зимним, невблаганим, жорстоким, щоб до цілі вести. Треба не бачити нічого, крім мети. Велика, чорна тінь, в котрій губиш себе, серце, чуття, усе, що було любе тобі. Страшна тая тінь . . . Самійлович, Петрик, Палій.

Палію, лицарю невгнутий, як жаль тебе! У снігах коротаєш свій вік. Прости . . . Ти діло своє добре робив, прийшла пора, треба було усунути тебе, бо стояв на заваді до великої цілі. Важкий провідників талан, треба бути злим, незрозумілим для багатьох, не любленим товпою, самотним. Доки жила мати, розуміла мене. Багато болю на серце своє брала, багато переймала жури. Покинула мене . . .

— — — — — — — — —

Хтось постукав у двері. Гетьман долоні від очей відняв. Так стукала мати, відвідуючи його. Наслухує . . . Ні . . . Причулося. Чи одно причувається тепер. В тім шумі всякі голоси чути. Навіть Мотрі. О. . ! Як на гарфі грає, ніби позасвітний спів, з другого берега співа. Велика ціль розлучила їх, упала довга, чорна тінь. Вона остання розуміла його, — як ніхто. Була йому всім, — гарна, добра, розумна, спосібна відчути кожде дрижання душі, як ніхто. І розлучила їх одна велика ціль, рівно дорога для нього і для неї. Не звязала, а розлучила їх. І тепер він сам. Сам зі своїм задумом останнім. Для нього посвятив усе. Невже ж не довершить його? . . Мусить! Чуєш, товпо, чуєте, ви, старшини, що радите через стіну, — мусить!

Недаром посвятив стільки літ, витратив стільки сил, позбавив себе найбільшої радости в світі, — мусить. Чуєш, ти там, що полчища свої посилаєш на смерть, гадаючи, що нема сильнішого й мудрішого від тебе! — Не сподівайся гетьмана Мазепу запрягти до теліги своєї, — він має свою ціль, для котрої посвятив усе, не покине її . . .

— — — — — — — — —

Хто ж це стукає у двері другий раз? Мабуть Орлик. Хай підіжде. Гетьман відпочити мусить. Трудний. Дивно, що не розуміють того. Люди смішні, його своєю мірою мірять. Поскакали б раз усіми шляхами думок, котрими він пробігає, десять разів у день, бачили б який це труд. Куди там їм?

Гетьман сідає на ослоні. Кожна кістка болить, кожний волосок, нерви, як натягнені струни. Подає спокою. До нього йди. Кінницю провадь. Треба тебе, щоб бачило військо, що ти кріпко з царем держиш. Ха-ха-ха! Так кріпко, як цар з нами. Гадає, що старий Мазепа, свій розум виснажив, можна піддурити його . . .

А старшини? Ті, як хлопчики нетерплячі. Забаглося їм шведа. Гадають, Америку відкрили. Підождіть. Я думаю за вас. На те мене Господь на моєму місці поставив. Від Бога власть . . .

— — — — — — — — —

Третій раз хтось постукав у двері.

Гетьман встав.

Як же ті крижі болять . . .

Відчинив двері. «Увійди»! . . Орлик.

«З чим приходиш, Пилипе?»

«Ваша милість спочили?»

«Трохи. Решта в гробі».

Орлик мовчить.

«Що скажеш?»

«Старшини» . . .

«Хочуть балакати зі мною. Поклич їх тут. Стрівай! Хто там є?»

«Апостол, Ломиковський, Горленко».

«Хай увійдуть!»

— — — — — — — — —

«Панове бентежитеся, що швед у Гетьманщину ввійшов? Знаю, знаю. І те знаю, що Інфлянт у Стародубі і де Карлова кватира знаю. І багато дечого ще».

Обезоружив старшин. Не знають що казати. Ломиковський чортом глядить. Гетьман усміхається глумливо. «Цар, чи там Меншіков, народ у стародубському полку з сіл, городів, хуторів, млинів, навіть з церков проганяє, — правда?»

«Правда, милосте ваша».

«І ви турбуєтеся?»

«Як же не турбуватъся?»

«Гніваєтеся на мене, на реґіментаря вашого, що я ще тут».

«Не гніваємося, а журимося, милосте ваша», — перебиває Ломиковський.

«Гадаєте, Мазепа збожеволів».

«Того ми ніяк не гадаємо».

«Гадаєте. Знаю. Не від Орлика, бо він не мав часу мені сказати, знаю, бо знаю вас, як свою кишеню».

Дивиться на старшин. Ті спускають очі. Гетьман бере Ломиковського за ґузик, приневолює голову піднести в гору. «Знаєте, що я вам скажу?»

Чекають.

«Коли ви віри не маєте до мене, не покладаєтеся на мій розум і досвід, так я собі Орлика беру і їду геть. А ви робіть, що хочете з собою. От що!»

Перестрашив їх, як дітей.

«Знаєте, до чого те все провадить?»

Мовчать.

«Бачили тих козаків, що супліки від своїх полків привезли?»

Притакують.

«Далеко ми такою дорогою зайдемо, — правда? В реґіменті мусить бути лад, послух мусить бути. Раз я післав якусь частину — мусить іти. Інакше — тоді. Як послуху нема, то не буде й волі. Не захочуймо, до чого неспосібні. Слухаймо московського кнута і — пропадаймо».

«Посли вони, чи козаки мої? Ось як ви розумієте діло. Та не про них річ. А про ті сотні з полків, миргородського, лубенського і прилуцького, що я їх ґенералові Інфлянтові на підмогу післав, а вони до втікачів пристали і разом з ними вертають, супліки до мене вперед посилаючи? Супліканти! . . Як мені такі частини назад до армій приймати? Вониж приказу не сповнити?

Добре, як що ми не підемо з царем», — додав тихіше, — «а коли б не те? Що сказав би цар? Без суду голови постинав би. От до чого доводить така поведінка, як ваша!

Петра слухають, Карла слухають, а Мазепи слухати не треба, бо він не цар і не король, а тільки гетьман, Я таким гетьманом не буду».

Замовк на деяку хвилину. Ніхто не перебивав, говорив дальше.

«Я вам сказав може більше, ніж треба було, а вам ще мало. Палець подай, тягнете за руку. Чого вам ще? Кажіть!»

Мовчали . . .

«Кажіть же бо!»

11 НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

22 серпня

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 141

Брати, ви печать мого апостольства в Господі.

Моя оборона перед тими, що мене осуджують, така: чи не маємо власти їсти і пити? Чи не маємо власти жінку-сестру водити, як інші апостоли, брати Господні і Кифа? Або один я, і Варнава не маємо власти цього робити?

Хто служить коли при війську на власний кошт? Хто садить винницю і не їсть її плоду? Хто пасе стадо і не їсть молока від стада? Чи як чоловік це говорю?

Чи й Закон цього не каже? Бо написано в Законі Мойсеєвім: не пов'язуй рота волові, як молотить.

Чи про волів дбає Бог? Чи не говорить дійсно про нас? Бо про нас написано: що в надії повинен орати, хто оре, а хто молотить, то в надії участи.

Коли ми сіяли вам духовне, чи велика річ, коли б ми ваше тілесне жали? Коли інші є учасниками власти над вами, чому радше не ми? Та ми не користали з тої власти, а все зносимо, щоб не ставляти якої перепони Євангелії Христовій.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 77

Сказав Господь таку притчу:

Тим то царство небесне подібне до одного царя, що хотів розрахуватися зі своїми слугами.

Коли ж почав обраховуватись, привели перед нього одного, що був винен десять тисяч талантів. А що він не мав з чого віддати, звелів його пан продати його, і жінку його, і дітей, і все, що він мав і віддати.

Тоді той слуга припав ниць перед ним і благав його, кажучи: „Господи, потерпи мені і все віддам тобі". І умилосердився пан над тим слугою, відпустив його і простив йому довг.

Як же вийшов той слуга, зустрів одного зі своїх товаришів, що був йому винен сто динарів. Він ухопив його і душив, кажучи: „Віддай мені, що ти винен".

Припав йому до ніг товариш його, кажучи: „Потерпи мені й усе віддам тобі". Він же не хотів, а пішов і посадив його в темницю, поки віддасть довг.

Бачачи ж товариші його, що сталося, огірчились вельми, пішли та розказали своєму панові все.

Тоді пан призвав його і каже йому: „Слуго лукавий! Увесь довг я простив тобі, бо ти благав мене. Чи ж не слід було тобі змилуватися над твоїм товаришем, як я тебе помилував?" І прогнівився пан його і передав його мучителям, поки верне йому ввесь довг.

Так і Отець мій небесний учинить з вами, коли не простите кожен від сердець ваших своєму братові їх провин.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

15 серпня. 10-а неділя. Голос 1

19 серпня. Переображення Господнє (необов. свято)

22 серпня. 11-а неділя. Голос 2

29 серпня. 12-а неділя. Голос 3

Григоріянський календар:

15 серпня. 11-а неділя, Успення. Голос 2

22 серпня. 12-а неділя. Голос 3

29 серпня. 13-а неділя. Голос 4

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні і одинока робітня пам'ятників від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Українські черниці в наш час

«ДЕРЖІТЬСЯ ДАВНЬОЇ ДОРОГИ ПРАВЕДНОСТИ», КАЖЕ НАШ ПЕРВОІЄРАРХ

Святий Петро своєю вірою в Христа, святий Павло своєю ревністю для Божої справи, святий Василій та свята Макрина ангельським життям, святий Йосафат прагненням до єдности Церкви дають приклад, за яким повинні йти українські черниці василіянки, сказав у Римі Блаженніший Йосиф.

З приводу відкриття капітули черниць василіянок у римському соборі св. Петра наш первоієрарх служив Літургію і сказав проповідь.

Це було 12 липня, в свято святих апостолів Петра і Павла.

«Держіться давньої дороги праведности і йдіть нею дальше», сказав Блаженніший Йосиф черницям.

«На жаль, є вже між вами деякі, що забувають своє походження і свою народність». Засуджуючи «ренеґатство», Блаженніший Йосиф сказав, що «в усіх державах можна зберегти свою народність, свою мову і свій обряд та працювати для свого народу».

Сестри василіянки, що, залишившись в Україні, зазнають недолі, «задивлені у вашу працю і ваше життя, не тратять надії на розквіт».

Подаємо текст проповіді:

I

«Рідкісна це і незвичайно-радісна й Божа хвилина, яку ось тут нині проводимо, бо велика громада вірних святкує свято св. Апостолів Петра й Павла на їх гробах в осередку християнського світу. Рідке й дороге нинішнє свято, тим більше для вас, дорогі монахині василіянки, що розпочинаєте свої важні конституційні наради і представляєте біля тисячі сестер: ви можете вознести молитви на гробах святих, що своє життя віддали за єдність Церкви і її розбудову на землі.

Два велетні — герої стоять нині перед нашими очами: св. Петро, що визнав божество Христа: «Ти єси Христос, Син Бога живого»; за те Христос побудував свою Церкву на Петрі-скалі і віддав йому найвищу владу (Мат. 16, 13-19). Та другий св. Павло, що найбільше натрудився і приніс найбільші жертви і найбільше натерпівся в здвигненні Христової Церкви на землі: «В працях премного, в ранах пребагато, в темницях без міри, в смерті часто . . . голоді, холоді й наготі» (2 Кор. 11,11; 12, 9). Глибока віра осяювала його життя.

Отож подвижники дають такий зразковий і живий приклад для вашого монашого життя і праці, як віра в Христа, у Його Церкву і її єдність, та праця для неї з повною посвятою аж до мучеництва.

Нашу Службу Божу у вашому намірені ми правимо на вівтарі присвяченім св. Василієві, архиєпископові, вашому зосновникові, що як добре знаєте, по-геройськи боровся за свободу Христової Церкви та разом зі своєю сестрою св. Макриною оснував монастирі чоловічі, а вона жіночі, якими густо засіяли Азію, Африку і Европу аж по Еспанію.

Він був великим оборонцем єдности Церкви і першенства папи римського. Його монахині прийшли і на Русь-Україну і поширили свою духовну, благодатну діяльність.

Після розбору Польщі лишився тільки один монастир василіянок у Словіті, біля Перемишлян. Звідти, завдяки Божому благословенню, розвинули вони широку діяльність передусім на полі шкільництва і духовного життя. Загально відомі були їх народні школи, вчительські семінарії, гімназії, школи куховарства і кравецтва. Вони мали і строго клявзуровий манастир недалеко Львова в Суховолі.

З цього матірнього дому у Словіті виїхала була блаженної пам'яті мати Йосафата до З'єднаних Стейтів, а праведниця мати Софронія — до Арґентини. З України також основано манастирі василіянок на Закарпатті в Ужгороді, Пряшеві та в Югославії. Всі вони ревно працювали для свого народу, хоч не були злучені разом. Щойно в 1959 році всі ваші манастирі по цілому світі з'єдналися, і ось ви відбуваєте вже другу спільну капітулу.

Та, як бачите, у цьому престолі лежить і наш мученик за єдність Церкви, ревний монах і полоцький архиєпископ св. Иосафат Кунцевич. Своєю жертвенною працею, святістю життя він оснував манастирі і в обороні єдности католицької Церкви віддав своє праведне життя як мученик. Ось у такому найвищому, піднебесному оточенні ви заносите свої благальні молитви у цій безкровній Жертві.

II

Воно й навіває споріднені думки та піддає подібну заохоту до праці серед наших поселенців, нині вже розсіяних буквально по цілому світі: беззастережна посвята для Христа і оборона єдности католицької Церкви серед свого народу!

На жаль, є вже між вами деякі, що забувають своє походження і свою народність. Та своїх костей і своєї крови не відречешся. Вони як тінь ходили б за тобою і пригадували б тобі завжди твоє ренеґатство, тим більше, що в усіх державах можна зберегти свою народність, свою віру і свій обряд та працювати для свого народу. Монахиня не може шукати вигод і доходів, бо посвятила себе для Господа Бога, і в цьому її велич. Інакше вона розходиться зі своїм покликанням.

А манастир стоїть на трьох основних обітах: убожестві, чистоті і послусі. І де їх нема, гине духовне життя. Манастирське життя є початком небесного життя вже на землі, і тому зветься в обітах «ангельським». Нині тим більше треба вам боронити і обстоювати його, бо з усіх боків йдуть наступи на нього, щоб його обезцінити, висміяти і звести навіть до паразитизму. Тисячі ченців і черниць покидають свої манастирі, які, замість бути домами Божої хвали, стають прибіжищем для забав і пиятики.

Найтяжчі удари спрямовано на манастирі в Україні, де хоч поліквідовано їхні обителі, монахині держаться з подиву гідним пожертвуванням. А тут хвиля матеріялізму і гедонізму пірвала і деяких монахинь з-поміж вас, хоч, слава Богу, не багатьох.

Капітула — іспит совісти! Від останньої капітули минуло шість років. В нас вже одне потішаюче: за цього проводу архимандрині Згромадження не тільки не впало, як багато інших на Заході, але, навпаки, зробило й деякий поступ. Прилучився до архимандрії ваш давній манастир матері Макрини Мечиславської, хоч вже був златинщився в Альбано, де й відбувається теперішні наради. Основано манастирі і в Римі, де вони піддержують Український католицький університет та Студіон, користають з викладів, доповняючи освіту, та й з інших добродійств і піддержок.

Нині вже і від монахинь вимагається великої освіти, бо загальний інтелектуальний рівень народу піднісся. А передусім дуже додатнім об'явом є те, що ви розпочали своє видавництво і вже вийшло кілька томів. Його треба продовжувати за всяку ціну. Ви одержали винятково пам'яткову медалю з відвідин у св. Отця і повний відпуст за її ношення.

Святіший Отець багато разів виступав проти хибних модерних гасел. Тому держіться давньої дороги праведности і йдіть нею дальше. Інакше, замість Божого благословення, можна стягнути прокляття. В Україні ваші сестри бодро страдають і, задивлені у вашу працю і ваше життя, не тратять надії на розквіт. Тому не дайте, щоб ваші благання, терпіння, праця, дотеперішні досягнення пішли на марне. Нехай ця Служба Божа і гарячі молитви скріплять і заохотять вас усіх на дусі, щоб ви пішли на свої наради з непохитною, як св. Петро, вірою в божество Христа, з ревністю св. Павла, для Божої справи, з одуховленим ангельським життям св. Василія і св. Макрини та, пройняті єдністю св. Йосафата, зміцнили свої манастирі.

Літні курси в Українському католицькому університеті

(УПБ, Рим) — Літні курси в нашому університеті почалися 1 серпня архиєрейською Службою Божою, що її відправив кардинал Йосиф Сліпий у співслужінні о. д-ра Мирослава Марусина, декана теологічного факультету, о. д-ра Івана Музички і диякона Рафаїла, студита.

На курсах, що тривали від 1 до 30 липня, викладало 10 професорів, які походять з п'ятьох европейських і північно-американських країн. До них належали: Блаженніший Йосиф, Преосвященний Володимир Маланчук з Франції, о. д-р Мирослав Марусин з Італії, о. д-р Іван Музичка з Англії, проф. Ярослав Рудницький з Манітобського університету (Канада), проф. Константин Біда з Оттавського університету (Канада), проф. Богдан Казимира зі Саскачеванського університету (Ріджайна, Канада), проф. Василь Лев з коледжу Мерівуд у Скрентоні (ЗДА), проф. Юрій Старосольський з Вашінґтону (ЗДА) і проф. Ігор Соневицький з Ню Йорку (ЗДА).

Єпископ Володимир (Маланчук), викладаючи апологетику, розглядав питання відношення релігії й філософії.

О. д-р Іван Музичка у своїм викладі про фундаментальну педагогіку обговорював три основні питання: 1) питання суті людини; 2) поняття виховання і 3) питання виховних вартостей. Ілюстрував виклад ідеями, проголошеними у заяві Об'єднаних Націй з 1959 р. і текстом II Ватиканського собору про права дитини.

Проф. Ярослав Рудницький дав ряд викладів про українську мову і її становище в сім'ї слов'янських мов. Він подав теж відомості про стан української мови на теренах українського поселення.

До серії викладів з українознавства належав теж виклад проф. І. Соневицького. Говорячи про золоту добу української церковної музики XVIII ст., він висвітлив навчання музики в Київській академії та глухівській музичній школі того часу, вказуючи на клясиків нашої музики, як М. Березовський, Д. Бортнянський та А. Ведель. Теж проведено аналізу ряду композицій згаданих композиторів.

Два виклади, що входили у програму курсів, належали до загального слов'янознавства. Перший з них був виклад проф. К. Біди про життя та епохальну працю св. Кирила і Методія. Виклад був заснований на нових публікаціях. Детально обговорено місійну, організаційно-церковну, перекладацьку працю апостолів слов'янства на тлі політичних, релігійно-церковних і культурних відносин IX ст.

Проф. В. Лев дав найперше короткий нарис розвитку першої літературної мови слов'ян і її змін у південних і східних слов'ян, опісля обговорював передусім морфологію староцерковнослов'янської мови, проводячи зі студентами практичні вправи.

Проф. Б. Казимира викладав про головні питання сучасної соціології. Давши нарис розвитку соціології як науки у XIX ст., він кинув світло на проблему соціяльної психології. Окрему увагу присвятив проблемі акультуризації та інтеграції українського поселення і питанню збереження релігійної і національної суті українця в діяспорі.

Проф. Ю. Старосольський у своєму курсі про основи карного права дав нарис історії розвитку карного права, насвітлив його суть, даючи основну аналізу поняття кари й злочину. Виклад був ілюстрований серією прикладів.

Під час курсів кардинал Йосиф Сліпий мав з професорами дві конференції, на яких говорив про основні наукові та виховні завдання Українського католицького університету в Римі.

Деякі факти, подані Його Блаженством, кажуть оптимістично дивитися на розвиток цього важливого українського наукового осередку в західному світі. За кілька років створено багату бібліотеку і видано понад 60 томів цінних наукових праць.

На конференціях професори мали нагоду обмінюватись думками про програму студій та організаційні й наукові пляни Українського католицького університету.

Українська молодь з різних країн має нагоду раз на рік, під час літніх вакацій, скористати з курсів, які поширять її знання і поглиблять світогляд.

Приїзд на літні курси до Риму дає кожному слухачеві також рідкісну нагоду відвідати численні музеї, ґалерії і побачити величні пам'ятники мистецтва, яких так багато в Римі, в недалекій від Риму Фльоренції та інших містах Італії.

СЕРБСЬКА ПАТРІЯРХІЯ

Сербська православна патріярхія цими днями опублікувала пропам'ятну книгу, що подає історію та матеріяли до історії минулих 50 років (1920-1970).

Богослуження:

СЕРПЕНЬ

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
15. — Ріно 10; Гай Прері 2
22. — Ройс 10; Ройкрафт 3
28. — Норд Стар 10
29. — Кситуан 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
15. — Ст. Павль 10 р.
19. Ґлендон 10 р.
22. — Боннивил 10 р.
28. — Ґлендон 10 р. (храм, спільний обід).
29. — Єншав 10:30

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
15. — Елдорена
22. — Смокі Лейк
28. — Радвей (храм)
29. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
15. — Рочфорт Брідж год. 10
22. — Вайлдвуд год. 10
28. Успення Б.М. — Черґіл год. 10
29. — Мендії год. 10

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
15. — Делф 10 р.
19. Преображення — Делф Всен. год. 9 р.; Сл. Божа 10
22. — Ст. Майкел 10 р.
28. Успення — Восток св. Михайла Всен. 9 р., Сл. Божа 10 р.
29. — Лемонт

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
15. — Голден 8:30 рано, Дейзленд 10:30 (празник)
22. — Голден 8:30 рано, Голден фарми 10:30
28. — Успення — Голден-фарми 10:30 — читана
29. — Голден 10:30 співана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
15. Успення — Стар 9 (храм)
22. — Лішур 9:30
29. — Ярослав 9

о. Б. Каричек

P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
15. — Просперіті 9:30; Ню Пайн Крік 12
19. — Річмонд Парк 10 (храмовий празник)
22. — Атабаска 9; Бойл 11:30
28. — Атабаска 10 (храмовий празник).
29. — Фрейнс 10

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
15. — Мирнам 10 празник
22. — Ллойдмінстер 10
29. — Моркемб 10; Бовелон 11:30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
15. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10
22. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10:30
29. — Ту Гилс 10

о. М. Мартюнюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
15. — Равнд Гіл 9; Кемровз 11 збори ЛУКЖ.
22. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
28. Успення Пресв. Богор. — Гей Лейкс 9
29. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
15. — Успення М. Б. — Редвотер 9; Вог 10:30 — (празник)
22. — Редвотер 10
29. — Редвотер 10

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
15. — Спедден
19. Преображення — Сокаль (храм)
22. — Давнінґ

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
15. — Інісфрі місто 10 р.
19. — Інісфрі 10 ренч 10 р.
22. — Інісфрі 11 ренч 10 р.
28. — Меназ 10 р.
29. — Інісфрі 10 ренч 10 р.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
15. — Дервент 8:30; Верміліон 10:30
19. Вознесення — Дервент 10:00
22. — Дервент 8:30; Нортерн Велі 10:30
28. — Енгел Лейк 10:00 (празник)
29. — Дервент 10:30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
19. Преображення ГНІХ — Медовлейк
22. — Витків
29. — Норт Батлефорд

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
19. — Боднарі
22. — Ланівці
28. — Алвена (фарми) храм
29. — Алвена (місто)

о. В. Флик і о. Д. Сайко
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
15. — Кадворт 9; Бруно (місто) і Леніген 11:00
19. Преображення Господнє — Кадворт 10:00
22. — Кадворт 9; Гамболдт і Твед 11:00
28. Усп. Пресв. Богорд. — Кадворт 9; Бруно 11:00
29. — Кадворт і Гамболдт 9:00; Дана і Волверін 11:00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
15. — Вакав 10; Сокаль 11:30
22. — Вакав 9; Борщів 11
28. — Успення — Сокаль 10:30; Вакав — 7 веч.
29. — Вакав 10

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
15. — Порт Алберні 9 рано
22. — Вікторія 9 рано
29. — Вікторія 9 рано

Европа то велика казка про чартерові польоти

ВАШ АҐЕНТ ПОДОРОЖЕЙ І Сі-Пі-Ер МАЮТЬ БАГАТО РІЗНИХ ДОРІҐ ДО ЕВРОПИ

ДЛЯ ВАС ПРАВИЛЬНА ЛИШЕ ОДНА

Чартерові польоти до Европи догідні для деяких людей. Через це СіПіЕр має чартерові лети. І ми можемо подати вашій секретарці докладні інформації про це. Але для інших людей чартеров польоти можуть бути закоштовні і занадто обмежуючі. Дивно вам? Ця сторінка допоможе вам вирішити, чи вони зручні для вас. Тоді ваш аґент подорожей може допомогти вам плянувати вам вакації, які були б досконало достосовані до часу, що ви можете використати, грошей, які можете видати, та того, що ви схочете мати із ваших вакацій в Европі.

Якщо порівняєте оці пляни подорожей, можете бути певні, що ваші вакації не покажуться у висліді такими, що були догідні для кого іншого.

Чартерові польоти

Чартерові польоти дуже догідні для людей, що їх не турбує, якщо вони летять з більшою групою подорожніх, і хотять летіти лише до одного місця. Але чартерові літаки не завжди є найдешевшою дорогою до Европи. Ви платите додатково за кожну милю після прибуття до Европи. Всі діти понад два роки життя мусять платити повну оплату за переліт. До того ви мусите бути повноправним членом клюбу через шість місяців. Як повідомили недавно газети, на чартеровому польоті відкрито одного подорожнього, що не був повноправним членом клюбу, у висліді чого відкликано політ й усі пасажири залишилися на льоді. Деколи чартеровий політ складається з двох груп, і якщо одна група відмовиться летіти, ви мусите доплачувати до квитка, щоб вирівняти кошта перельоту.

Прогульковий політ на 17 - 28 днів

Цей політ передбачений для людей, що мають три тижні вакацій, хоч його можна продовжити до 28 днів. Ви мусите бути в подорожі найменше 17 днів. Ви можете по дорозі задержатися ще в двох місцях в додатку до вашого кінцевого місця подорожі. Тут не потрібно ніякої групової поїздки ані задатку наперід ви летите звичайним літаком, коли хочете. Квиток коштує бл. 65% звичайного квитка на економічний переліт. Діти нижче 12 років платять половину.

Прогульковий політ на 29 - 45 днів

Це справді ощадностева подорож — на $58 до $120 менше, як подорож на 17-28 днів, залежно, куди в Европі ви їдете. Ідеальна для тих, що мають вакації місяць або більше. Можна зупинитися один раз по дорозі до кінцевого місця подорожі. Не потрібно групи. Подорожуйте кожного дня, який вам вигідний, нормальним літаком. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Але пам'ятайте: ви мусите бути в дорозі найменше 29 днів.

Спільна група із 40 осіб

Ще більша ощадність на цій подорожі — до $164 на 17 - 28 денній подорожі — відповідно до сезону та до місця подорожі в Европі. Подорожувати можна котримнебудь літаком протягом року, якщо ви подорожуєте з групою 40 осіб, замість повного літака й ви не мусите зобов'язуватися приземлюватися денебудь й група може летіти й вертатися, коли захоче. Діти нижче 12 років платять половину. Але пам'ятайте: ви мусити відлітати й вертатися з цілою групою — 40 осіб.

Крім того, є ще економічний переліт

На перший погляд він виглядає менше поплатний. Зате він дозволяє на задержку на необмежений час (аж до одного року). Ви можете залишитися на так довго, як вам завгодно в багатьох містах по дорозі до вашого кінцевого місця подорожі. Ви можете повертатися до дому з іншого міста, як те, що було кінцевим у вашій подорожі. Діти нижче 12 років платять половину ціни. Якщо шукаєте вигідної подорожі, то це подорож для вас!

По інформації звертайтеся до нас, пишучи (англійськими буквами) ваше ім'я та адресу на понижчому купоні:

CP AIR — Room 202 NAR Bldg. Edmonton

NAME ....
ADDRESS ....
PHONE ....
Where are you going ....
When are you going ....
How many of you are going ....

CP Air

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» — то справа на ввесь світ.

Edmonton CP AIR Phone 429-6371 — Calgary Phone 265-8300 — Winnipeg Phone 942-0141

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

МОЛИТОВНИКИ ДЛЯ МИРЯН І ДУХОВЕНСТВА

У післявоєнні роки появилось аж декілька гарних молитовників для українських мирян. Є в нас теж молитовники двомовні, навіть з транслітерацією. Останнім часом у Римі опубліковано великий молитовник для мирян. Нема ще в нас українського молитовника для духовних людей: священиків, ченців і черниць, які мають обов'язок щодня молитися більше, ніж миряни.

Це не значить, що досі в нас ніхто й не думав відступати від церковнослов'янського Часослова (священичого молитовника). Справу українського перекладу Часослова заторкувано кілька разів, ієрархи та між'єпархіяльна літургічна комісія, здається, вже мали якийсь конкретний плян у цій справі. Робота над перекладом і виданням головних богослужбових книг покищо не дозволила випустити Часослов українською мовою.

В потребі такого видання навряд чи хто сумнівається. Якщо для багатьох мирян Літургія церковнослов'янською мовою вже малозрозуміла, то складні тексти Часослова, мабуть, також не зовсім зрозумілі всім священикам, головно молодшим, і не всім черницям.

А чому б їм, духовним людям Української Церкви, не дати в руки молитовник українською мовою?

Незабаром Українська православна Церква в ЗДА випустить з друку новий переклад священичого молитослова. Чи не могли б ми скористатися цим виданням? Осуд — річ ясна — належатиме знавцям, а рішення — церковній владі.

Літургійні переклади вимагають багато праці й немало обережности. Бувають у людей недогляди — можуть вони бути і в нас. А те, що впроваджено сьогодні, трудно зміняти вже завтра. На щастя, з усіх церковних книг Часослов найменш «небезпечний». Адже це книжка священиків, ченців та черниць. На випадок потреби церковна влада легко, без замішання, може додати поправки до тексту перекладу.

Коли в нас буде офіційний переклад Часослова? Мабуть, ще досить довго доведеться його ждати. Чи не можна б перевидати давній переклад о. Яр. Левицького? Перевидати можна фотомеханічним способом, аби тільки на доброму папері. Архиєпископський синод може дозволити вживати цього тексту, поки появиться офіційний переклад.

Ця літургійна «реформа», здається, потрібна, навіть пильна, може, пильніша за інші реформи, які вже зроблено.

ЧИТАЙТЕ ГАЗЕТИ

Це схоже на анекдотку, але П. Салінджер, один з підручних людей президента Кеннеді, запевняє, що справді таке було.

Одного дня хтось на високому пості у Вашінгтоні загадав перевірити, скільки можна знати про таємниці Пентагону, не маючи доступу до секретних документів. Як зробити пробу? Двом високоповажним американським професорам дали доручення написати звідомлення про теперішній стан обороноздатности ЗДА. Пів року ті професори збирали вістки з технічних та популярних журналів, з газет, з матеріялів телевізії та радіо. Після цього написали звідомлення і, згідно з дорученням, дали його Сі-Ай-Ей (Центральній розвідчій агенції).

Не минуло 24 години, як поданий документ опинився під замком. На документі прибито печатку: «секретне».

Чи це була тільки рутина? Ні, люди в Сі-Ай-Ей були вкрай здивовані точністю звідомлення, докладною інформацією про стан збройних сил та їх розміщення, про кількість і види зброї, включно з ракетами.

З цього можна зробити висновок, що преса подає куди більше певних матеріялів, ніж читачі здебільшого припускають.

Усі держави мають свої секрети. Інакше робота шпигунів була б зайва. Але можна сумніватись, чи в нашому світі є ще багато державних таємниць.

Великий галас зчинився недавно після викрадення й публікації секретних документів Пентагону. Документи розкрили таємниці війни у В'єтнамі. Багато хто обороняв тих, що опублікували документи; багато хто осуджував їх. Цікаво б знати, скільки справжніх секретів виявили ті секретні папери?

Християнське розбиття – скандал для світу

КАЖЕ БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КАРДИНАЛ СЮНЕНС

«Всі християни мають обов'язок розбивати берлінські мури, які вже цілими століттями розділяють християнство», сказав у Лювені кардинал Леон-Жозеф Сюненс.

У промові, виголошеній на зібранні католиків і протестантів, кардинал Сюненс сказав, що «християнське розбиття є скандалом для світу якого християни не можуть толерувати».

«Не маємо право погоджуватися на церковний статус кво, що є нашим колективним гріхом».

«Основний закон»: за і проти

В оборону «Основного закону Церкви» (проєкту конституції Католицької Церкви) виступив кардинал Жан Даніелю, відомий французький богослов. «Закон є знаряддям волі; відкидати закон — це опинитись у рабстві», написав він у статті, що появилася в паризькій газеті «Ле Монд».

«Закон без волі є насильством; воля без закону є розпукою».

Деякі люди висмикують цитати з рішень II Ватиканського собору, «щоб валити те, що собор відновив».

«В час, коли драмою Заходу є безсилля свободи залишитися дисциплінованою, не є згідним з духом Євангелії приставати до моральної анархії та інституційного бунту».

До критиків «Основного закону» приєднався найвизначніший богослов Канади Бернард Лонерґен. «Конституцію Церкві дав Бог; її не може дати група каноністів. Увесь проєкт, на мою думку, є помилкою», сказав він.

ЛІТУРГІЯ, ГРАМАТИКА І ТРОХИ ІСТОРІЇ

ІС ХС NIKA

На хлібині, призначеній для літургійного вжитку, коли печуть її, відбивають грецький напис: «Іс (ІсУс) Хс (ХрістОс) нікА». Що це значить?

В авторитетному підручнику К. Нікольського кажеться, що грецька фраза значить: Ісус Христос **п е р е м а г а є** (стор. 362). І в інших літургістів знайдете таке пояснення. Правильне воно? Не зовсім.

Не роблю докору літургістам. Виную себе самого. Вже в школярському віці міг я ці речі знати, якби пильніше був вивчав грецьку граматику. Дізнався аж тепер. Що ж, краще пізно, ніж ніколи.

ВИПАДКОВА ЗУСТРІЧ З ГРАМАТИКОЮ

Грецької граматики я не шукав; сама потрапила мені до рук.

Недавно я шукав цікавенької книжки в дорогу. Щось невеличке й ненудне. «Ось це якраз буде добре», сказали мені. І знаєте, що я завдяки добрим людям узяв зі собою? Грецьку граматику Фідерера-Цеглинського, видану у Львові ще в цісарсько-королівську добу!

Едвард Фідерер, автор граматики, кажуть мені, був директором однієї станиславівської гімназії. Українською мовою граматику «за дозволом автора переклав Роман Цеглинський, ц.к. професор академічної гімназії у Львові». Так написано виразно на титульній сторінці.

На тій сторінці теж подано, скільки ця цінна книжка коштує. «Ціна оправленого примірника: три корони». Дорого? За іншу книжку це, може б, дорого було, та не за Фідерера-Цеглинського.

Гай-гай, скільки галицьких школярів набиралось мудрости з цієї книжки! А якийсь любитель Геллади повіз її аж до Канади.

Кажете, вас ця допотопна граматика зовсім не зворушує? І мене б не зворушувала, якби не те, що я колись учився з неї. Коли це було: в 20-ому сторіччі чи ще в 19-ому?

Хоч вірте, хоч не вірте, трудно в світі знайти приємнішу книжку за граматику Фідерера-Цеглинського! Подивіться лишень на неї: «ге гемера», «го неаніас», далі зразково порядне «пайдево», за ним трохи химерне «ойда». Відміни, дієвідміни . . . Колись такі суворі і грізні, тепер ласкаво вміхаються зі сторінок книжки, як давні знайомі.

Правда, на сторінках примірника граматики залишилися сліди давньої боротьби. Навіть з юнацьким запалом нелегко було пробиватися крізь гущавину кон'юнктивів та оптативів. Але синтакса вже не покреслена так густо, а кінцеві сторінки чистісінькі, наче вчора вийшли з друкарні. Може, наука, після початкових трудноців, ішла вже легко, а може, прийшли вакації. Хто збагне всі таємниці граматики, та ще й грецької!

Директор Фідерер розказує цікаві речі до самого кінця. Він, наприклад, застерігає учнів, щоб були дуже обережні з дієсловами давніх греків. Деякі дієслова теперішнього часу, каже він, мають значення часу минулого доконаного.

Коли грек каже «чую», то це досить часто значить: «я чув від людей, дійшла до мене вістка». Ще частіше таку несподіванку робить дієслово «перемагати». В добрій, аттицькій мові «ніка» (теперішній час) в багатьох випадках значить: він переміг, він переможець, а не він перемагає. Таке значення буває особливо тоді, коли дієслово стоїть саме, без жодного додатку.

Це роз'яснення може допомогти, наприклад, у розумінні новозавітної книги Апокаліпси, де дієслово «перемагати» приходить багато разів. Апокаліпса, як усім відомо, написана мовою гелленістичною, з жидівськими домішками, не за граматикою Фідерера. А все ж правило Фідерера не чуже й Апокаліпсі. «Нікон» (дієприкметник теперішнього часу) — це переможець, той, хто переміг, не той, хто ще здобуває перемогу.

Нема в цьому мовному вжитку нічого дивного, хоч цим здивовані навіть деякі екзегети.

ЗНАМЕНО НА НЕБІ І ВИГУКИ НА ЗЕМЛІ

Звідки взялася літургійна «печатка» з хрестом і написом про Христа — переможця?

Христова перемога засвідчена в Новому завіті. Сам Христос говорить про неї: «Я переміг світ» (Євангелія св. Івана 16,33). Однак загально і, здається, слушно літургійну «печатку» пов'язують з чудесним видивом, яке цісар Константин та його військо бачили на небі перед вирішальним боєм з Максентієм 312 року. Історик Євсевій Кесарійський каже, що сам Константин розказував йому про дивну ознаку з неба.

Новітні історики вказують на різні неясності, дехто й бере під сумнів усю дивну подію. Справді, не все в ній ясне. Чи це було видіння, чи тільки сон? Лактантій, що теж бував у Константиновім оточенні, говорить про віщий сон. А якщо це було видіння, то хто його бачив, де й коли?

За інформацією Євсевія Кесарійського, Константин бачив на небі світляний хрест і слова: «тУто нІка» (цим здобудь перемогу). Цікаво що в підземних криптах римського собору св. Петра знайдено напис на стіні: після грецької монограми ХР (Христос) — латинські слова «гок вінке». Це точний переклад грецької фрази Євсевія. Напис походить, мабуть, з IV сторіччя.

Християни того часу були пересвідчені, що Христос дав чудесну перемогу Константинові, який через рік, разом з Лікінієм, дав Церкві не менш чудесну волю. Збереглися без сумнівні вістки, що в Константиновій армії носили військове знамено («лабарон»), на якому, замість римського орла, була монограма ХР. Але навряд чи вже 312 оку Константинові вояки йшли на Максентія під християнським прапором.

Для розуміння літургійної «печатки» і давніх похвальних текстів про Христа — переможця важливе не тільки «небесне знамено». Варто згадати теж старовинні вигуки й написи в честь переможців. Ці «земні» свідчення заслуговують на особливу увагу. З них можемо пізнати тогочасний соціяльний ґрунт і, зокрема, стилістичну форму.

В театрі, в цирку, на майданах люди давнього греко-римського світу голосно вітали акторів, атлетів, промовців, політичних та військових переможців. Хвалили або лаяли. Репертуар вигуків був, нівроку, широкий, куди ширший, ніж у наш час. Деякі вигуки (їх звали аклямаціями) стали загальноприйнятим ритуалом, що почасти ввійшов до християнського церковного культу.

Наведім кілька прикладів. Тільки про перемогу. Напис про цісаря Августа каже коротко: «Ніка о Августос». Напевно, не одна юрба, та й не раз так гукала. Ця фраза, залежно від історичного контексту, може значити: виграв Август, або Август — переможець (слава йому), або нових перемог Августові. Вона **н е з н а ч и т ь**: Август перемагає.

Так само латинський вигук «Хрістус вінкіт, Хрістус реґнат, Хрістус імперат» (цей рефрен співали в час коронації папів і королів), здається, треба перекласти: Христос — переможець, Христос — король, Христос — володар.

У «Грецькому патристичному лексиконі» Джеффрі Лемпа (Оксфорд, 1965, стор. 914) подані цікаві тексти, з яких виходить, що й на давніх церковних соборах, малих і великих, лунали схвальні вигуки. Ось два з них: «ніка Хрістос» (переміг Христос, взяла верх справа Христова); «ніка і пістіс тіс тріадос», себто перемогла (хай живе) віра в Трійцю.

Який остаточний висновок з цих довгих, мабуть, задовгих доводів? Він такий: текст літургійної «печатки» каже, що «Ісус Христос переміг, абож Ісус Христос — переможець».

На щастя, ще й досі в нас на «печатці» зберігається мова грецька. Розповсюджений переклад «Ісус Христос перемагає» неточний через свою буквальну точність. Не зважає він на пересторогу, яку залишили вельмишановні директор Фідерер і професор Цеглинський. Давно вже небіжчики — вони обидва. Нехай же Христос — переможець учинить їх учасниками своєї світлої перемоги. **о.П.К.**

«Моральна скаля Христова йде не вниз, а вгору»

ПАПА ПРИГАДУЄ ПРО ОБОВ'ЯЗОК ОСОБИСТОЇ СВЯТОСТИ

(УПБ, Рим) Постійне питання в останніх роках: як застосовується соборні постанови?

У своїх промовах до прочан Папа майже постійно покликується на соборні декрети і показує вірним практичне застосування постанов Собору в житті.

Собор мав на меті обновити Церкву, а обнова ця починається обновою християнського життя в кожному з нас. У своїй промові на загальній авдієнції 14 липня Папа Павло VI заторкнув важливу справу удосконалювання нашого християнського життя.

Папа почав свою промову словами: „Ще раз хочемо спитати себе, який напрям розвитку, що його хотів Собор напечатати на нашому християнському житті? Відповідь не є сумнівна: Собор хотів пригадати, що християнське життя має бути святим».

СВЯТІСТЬ — ТО ОБОВ'ЯЗОК

На звук слова «святий» багатьом видається, що це слово якесь недосяжне, що це стан не для всіх. Очевидно, що прикмети святости зв'язуємо в повній мірі з Христовими послідовниками — героями, мучениками, аскетами, винятковими людьми загалом, які неначе відірвались від загальної людської маси і є вищими особистостями не лише окремими своїми зусиллями в наслідуванні Христа, а й окремими харисматичними дарами і злукою з Христом до тієї міри, що мають право сказати: «для мене жити — Христос».

Собор затверджує це поняття святости і пов'язує його з початками християнства, коли всі вірні хрисияні звали себе «святими» (листи св. Павла). Собор пов'язує святість з богословськими поняттями святости, якої джерелом є хрещення та інші таїнства. Таїнства дають нам Божу освятну присутність у нас, що зветься благодаттю (ласкою), яка робить з нас святих, робить нас дітьми Божими, учасниками, в якійсь мірі, Божої недосяжної природи.

Коротко: святість — це дар, святість є для всіх, досяжна для всіх х р и с т и я н, святість — то нормальний стан християнського життя, піднесеного до подиву гідної надприродної гідности, святість — то новість, добута і принесена Христом для людства у вірі і ласці.

Більше, ніж дар, святість — обов'язок. Святість, що мусить мати, як основу, Божий дар благодаті (ласки), яка нас освячує, стає обов'язком і обов'язковою заправою нашої особистої свободи.

Собор каже: «Християни **м а ю т ь** за Божою поміччю піддержувати, удосконалювати і жити святістю, яку одержали». Святість — то не щось пасивне. Святість не звільняє людину від постійного духовного зусилля, а підносить людину до ступеня дитини Божої: «Будьте досконалі, — вчить Христос, — як досконалий є ваш Отець небесний». А св. Павло додає: «як належить бути святим».

НАШ ЧАС

Як же ж тоді розуміти новий напрямок наших днів, що пояснює Собор, як „звільнення" від різних моральних обов'язків, які чомусь вважаються тяжкими й обмежуючими? Чому церковні закони вважається як щось зовнішнє і змінне? Чому деякі делікатні справи моральної пристойности, що їх християнське виховання ставило колись так високо і шляхетно, вважається тільки за «табу»?

Находимось у сумному часі моральної розгнузданости. Замість почуття обов'язку й чесноти, висувається інстинкт і поняття, нібито „все вільно". Загальний понижуючий сексуалізм, загонисте шукання приємностей і вигод, культ насильства і бунтарства, мистецтво ошуканства і злодійства, зокрема наркотизм з його жахливими наслідками загрожують підривом морального рівня нашого покоління, що призабуло науку страшного досвіду останньої світової війни.

«Чи зовсім згубився моральний змисл? Сподіваємось — ні», — сказав Папа.

Може, в тих ненормальних явищах находиться реакція на ненормальні обставини суспільно-моральних непоrange ладків і пуста виховна система матеріялістичної і агностичної школи. В тій реакції треба шукати підсвідомі потреби і вимоги людської щирости.

Ми, християни, ми, католики, не маємо йти за опортунізмом, який учить, що треба «поводитись, як інші», аби тільки бути «модерним». Собор учив, щоб увійти у прямий і дружній зв'язок з сучасним світом, але не дозволив на двозначне і вигідне для себе пояснювання Євангелії, не дав дозволу на легке християнство без догм, без авторитету і **ш л я х е т н и х** жертв.

Христові слова виразні: «Якщо ваша праведні с т ь (власна моральна досконалість) не буде більше від книжників і фарисеїв, не увійдете в царство небесне».

Христос не зменшує вимог, а радше відкидає ледачу і формалістичну зовнішність і хоче, щоб наша досконалість була внутрішня й особиста.

Норма християнського життя удосконалюється вимогами людяними, глибшими, релігійними, які находяться у заповіді любови до Бога і любови до ближнього. І це ключ до ладу. «Моральна скаля Христова йде не вниз, а вгору: ця скаля є на „більше, а не на „менше" — сказав Папа, вживаючи виразу з музичної термінології.

Свою промову закінчив Папа словами: «Церква своєю наукою Христовою, своїми Таїнствами Святого і животворящого Духа, своєю пастирською властю, що є для єдности і любови, нам помагає і нас веде, вказуючи нам на кожному кроці трудної дороги правильний напрям: правди і життя в Христі Господі».

АВТОСУҐЕСТІЯ

«Кожна людина має свої індивідуальні п о г л я д и, свою логіку, ну й свою автосуґестію». Так починається довга стаття «УГолосу» (21 липня), автор якої, якийсь М. Погідний, шукає відповіді на питання, чому українці-католики ще не мають патріярхату.

Не мають, бо наробили багато помилок. Зате Римська курія діє зручно. Наприклад, з митрополита Сліпого зробили верховного архиєпископа, «що фактично не було підвищенням, а навпаки».

Про свої погляди й логіку Погідний ще не встиг написати, насамперед подав свою автосуґестію.

СПЕЦІЯЛІСТ ЯЩЕНКО

Чудеса розказували недавно делеґати ТОУК, вернувшися додому з поїздки в Крим, але небагато вміли сказати про Антона Ященка, який був їхнім невідступним супутником.

Тепер у совєтських газетах появилася стаття того ж Антона Ященка, кримського керівника закордонних зв'язків. У Крим з Москви приїхали чужинецькі журналісти. Ященко був з ними. Навіть розшукав гостям голову радгоспу — жида, який лаяв сіоністів і тих жидів, що поїхали з СССР до Ізраїлю.

Делеґати ТОУК, як виходить, були під дбайливою опікою кримського специяліста.

НАШІ І ВАШІ

НДПартія та робітничі юнії голосніше за інших кричать, що забагато в Канаді американців, які відбирають хліб канадцям.

Однак манітобський уряд, як повідомляє вінніпезька «Фрі пресс» (3 серпня), на директора відділу дослідів і плянування в міністерстві здоров'я та суспільного розвитку призначив американця Р. Карра А з Оттави прийшла вістка, що новим радником Канадської юнії поштовиків став С. Алінскі, теж американець.

З цього можна зробити висновок, що «наші» американці допомагають розвиткові Канади, а «ваші» шкодять.

БІЧНА АНТЕНА

НОВА ДИСЕРТАЦІЯ

Голова колгоспу імени Карла Маркса Нестерівського (Жовківського) району на Львівщині М. Баранов став доктором економічних наук, захистивши Москві дисертацію, в якій, крім численних статистик, подає власний досвід.

У колгоспі, яким керує Баранов, почали платити «не за об'ємом праці, а за кількість і якість продукції», і дають тепер людям куди більше, ніж деінде.

Така думка, мабуть, не раз приходила й голові всесоюзного колгоспу Брежневу, хоч він ще не став доктором економічних наук. Але, на відміну від свого нестерівського колеги, Брежнєв любить об'єм і не любить платити.

Коли хочете, щоб

1.: Українська мова, мова українських піонерів, збереглася в Алберті назавжди?

2.: Українські рідні школи в Алберті одержали допомогу з каси провінції?

3.: Історія наших піонерів була належно висвітлена і стала предметом навчання в наших школах і університетах?

4.: Українська культура стала великою частиною всеканадської культури?

ТО ГОЛОСУЙТЕ 30 СЕРПНЯ ЗА «НОВОЮ КУЛЬТУРНОЮ ПОЛІТИКОЮ» прем'єра ГАРРІ І. СТРОМА,

голосуйте за СОЦІЯЛЬНИМ КРЕДИТОМ!

В ОКРУЗІ HIGHLANDS, EDMONTON, ГОЛОСУЙТЕ НА СПІВАВТОРА НОВОЇ КУЛЬТУРНОЇ ПОЛІТИКИ,

голосуйте на АМВРОСІЯ ГОЛОВАЧА,

міністра культури, молоді і розваг.

AMBROSE HOLOWACH X

Published by the Ambrose Holowach Campaign Committee — Edmonton Highlands.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Дні «Клондайк» в Едмонтоні

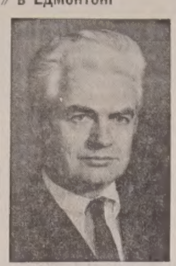

Айвор Дент, мейор

Едмонтонські дні Клондайк вважаються часом доброї забави, своєрідним літнім фестівалем в повному значенні того слова. Вони сталися правдивим фестівалем, бо втикаються в кожний закуток та кожну ділину едмонтонського життя.

Плян моїх зайнять в часі цьогорічних святкувань свідчить про це найкраще. Як можна було сподіватися, всі едмонтонські групи та організації, зв'язані з туристикою, розвагами та стараннями про „добру забаву" брали в тому живу участь. Так само брали участь комерційні підприємства, малі й великі, етнічні групи, з яких складається мозаїка населення Едмонтону, товариства різного роду та навіть і сам уряд.

Тепер, пишучи свої спостереження, я хочу показати, що там є дещо такого, що можна назвати поважною частиною днів „Клондайк". Фестіваль не є лише звичайно черговою „шумною гульнею" чи вигадливою і випрацюваною пропагандою. Там є вправді то все, але є й ще щось більше. Тим більшим, на мою думку, є те, що дні Клондайк представляють собою наростаючий, ба навіть вже й зовсім дозрілий новий, настрій мешканців Едмонтону. Едмонтон вже є новим містом. Це місто, як я вже сказав раніше, якого населення складається з мозаїки людей різного походження та раси.

Через десятки років Едмонтонові бракувало чогось, що лучило би в одну цілість його мешканців. Що правда, ми є всі едмонтонці, але звичайно, як ми десь зійдемося, то все знайдеться, навіть дуже мала групка людей, які будуть говорити, що вони насправді є з Торонто, чи Лондон, чи Берліну, чи Гаги, чи з багатьох інших міст. Можливості доброго заробітку стягнули їх до Едмонтону, але донедавна багатьом бракувала почуття, що вони справді „приналежні" до Едмонтону. Мені здається, що то почуття приналежности до Едмонтону для тих людей прийшло тепер, ба що більше, тепер розвинулося почуття громадської гордости навіть у тих едмонтонців, що тут роджені, чого не було давніше.

Дні Клондайку, поминаючи їхню веселість та старання про добру розвагу, допомогли тим почуванням розвинутися. Правда, як показує парада на відкриття днів Клондайку, ті, що беруть у ній участь, утотожнюють себе, як приналежні сюди, чи туди. Але їхня тотожність тепер є частиною чогось більшого: вони є частиною міста Едмонтону.

Наші літний фестіваль є одинокий у своєму роді. Певно, що він постав на основі ідей та способу переводження, що були вживані деінде, але його основне наставлення та характер є питомо едмонтонські. Й то є якраз те, що побуджує наше громадське почування та надає нам усім почування приналежности до цього міста.

Кожний, що живе в Едмонтоні, може брати участь у днях Клондайку. І, якщо він одягнений у стрій Клондайку, він неначе би говорив: „Я є з Едмонтону й я горджуся тим!"

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

ІНДІЯ ТА СССР ПІДПИСАЛИ ДОГОВОР

Індія і СССР уклали 20-річний договор про мир, співпрацю та приязнь.

Договір підписали в столиці Індії Ню Делі міністер закордонних справ СССР А. Громико та індійський міністер закордонних справ Сваран Сінг.

ТАБІР НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ НАД ОЗЕРОМ ВОБМАН

Єпархіяльний табір на Єпархіяльній оселі над озером Вобман відбувся в днях 2-18 липня ц.р. На таборі було 123 дітей. Директором табору був о. Д. Ґрещук з Калгари. Навчали дітей Сестри Служебниці: Митрофанія, Неоніля, Теофанія і Аполінарія, що теж повнила обов'язки мед-сестри (нирси). Помагала сестрам у навчанні, а теж навчала дітей писати писанки п-і Н. Яницька з Едмонтону.

Кухнею завідувала п-і П. Саган, а їй помагали: п-і Е. Риски, п-і К. Танасюк, п-і М. Ковальська, п-і Ф. Войвітка, п-і Г. Сень — всі з Едмонтону й п-і М.Гавліцька з Калгари.

Спортові гри провадили Євген Прокоп і Іван Байрак — оба з Едмонтону. Помагали теж дівчата: Марта Гладушевська, Ольга Атаманюк і Галя Цегельська — всі з Калгари та Керол Папірник з Едмонтону.

Двірниками на таборі були: Михайло Бовал і Росел Дик — оба з Едмонтону.

При кінці табору одержали нагороди: за пильність і добре поведення в таборі: Варвара Юзвишин з Едмонтону; за відомості з релігії: Михайло Ковальський з Едмонтону; за осяги в українській мові: Бені Емброс з Едмонтону; за писання писанок: Іванна Нагайовська з Едмонтону.

Преосвящ. Владика Кир Ніл відвідав табор враз із головою таборового комітету п. Іваном Серафином в середу, 14 липня.

В цілому табор прийшов з гарним успіхом. В першому тижні погода не дописала й через те не можна було переводити вповні наміченої програми. Зате на другий тиждень погода поправилася й всю програму можна було легко переводити. Дуже велика подяка належиться Сестрам Служебницям за ведення навчання, господиням за приготування знаменитих страв, а всім іншим за їхню працю й труд та їхню щиру й віддану допомогу, щоб діти могли провести два тижні в таборі щасливо, веселе й корисно.

о. Д. Ґ.

Нижче подаємо список учасників табору за парафіями.

Спис всіх дітей на таборі по даних парафіях:

З катедральної парафії св. Йосафата в Едмонтоні — 41 дітей — Бені Емброс, Боні Емброс, Меріен Чизовська, Шерон Федина, Юлія Грицевич, Роман Іваник, Давид Кнар, Сузана Костюк, Ґері Костишин, Катерина Ковальська, Михайло Ковальський, Петро Ковальський, Варвара Кузик, Керол Кузик, Христина Кузик, Давид Кузик, Іван Байрак, Керол Папірник, Ольга Пелех, Ірина Попович, Анна Прийма, Роман Прийма, Керол Шеремета, Михайло Шеремета, Мирон Шевчук, Роман Шевчук, Лорі Снятиньчук, Давид Шибунька, Едвард Шибунька, Герολд Шибунька, Константин Танасюк, Давид Танасюк, Бредлі Теплий, Камерон Теплий, Давид Ващук, Тод Войвітка, Ніл Войвітка, Дарлін Войвітка, Андрій Зінчук, Іван Зінчук, Ігор Танасюк.

З парафії св. Василія в Едмонтоні — 7 дітей — Беверлі Білик, Дарсі Гнатюк, Тері Леру, Браєн Кудзія, Джойс Кудзія, Керен Кудзія, Лорі Строс.

З парафії св. Юра в Едмонтоні — трроє дітей — Роман Форемський, Зенько Іванишин, Роман Воркун.

З парафії Пресвятої Євхаристії в Едмонтоні — 5 дітей — Джералін Бовал, Марія Бовал, Тереса Бовал, Лорейн Мидляк, Линда Стефанюк.

З парафії Покрови М. Б. в Едмонтоні — 13 дітей — Фіона Боґатчук, Тереса Глусь, Ніл Колач, Рішард Колач, Кармен Кубрак, Катерина Кубрак, Христина Кубрак, Мервин Лучак, Іванна Нагайовська, Христина Прокоп, Євген Прокоп, Ніл Прокоп, Павло Прокоп.

З парафії св. Володимира в Едмонтоні — 14 дітей — Доналд Дурда, Никола Дяків, Юлія Катринич, Роксана Мизурі, Марко Риски, Марлін Риски, Тері Риски, Дженін Сень, Джуді Сень, Норман Яницький, Варвара Юзвишин, Брент Юзвишин, Колет Юзвишин, Сандра Юзвишин.

З парафії Успення М. .Б з Едмонтоні — 2 дітей — Давид Куник, Керен Куник.

З парафії св. Николая в Едмонтоні — Павло Дембіцький.

З парафії св. Ілії в Едмонтоні — Доглес Гнатюк.

З Латинських парафій в Едмонтоні — 11 дітей — Ґері Армстронґ, Кевин Армстронґ, Тері Колман, Вейн Колман, Брайєн Повтз, Ґрент Повтз, Данел Пореті, Марко Пореті, Роберто Пореті, Джеймс Залзик, Марко Залзик.

З Калгарі, Алберта — 12 дітей — Ольга Атаманюк, Давид Бойко, Донна Бойко, Марта Гладушевська, Іван Маркович, Лидія Маркович, Антоній Маркович, Корін Блейк, Галя Цегельська, Богдан Назарко, Рішард Слободян, Сандра Тефледзюк.

З Карвел, Алберта — 4 дітей — Австин Боринець, Рожа Марія Боринець, Керен Сабадашка, Вейн Сабалашка.

З Евесбурґ, Алберта — 2 дітей — Михайло Бенюк, Софія Бенюк.

З Чергилл, Алберта, — Петруся Гойда.

З Лавой, Алберта — Йосиф Микитишин.

З Смокі Лейк, Алберта — Кевен Вавринчук.

З Бенф, Алберта — 2 дітей — Діяна Хамащук, Іванна Хамащук.

З Голден, Алберта — 2 дітей — Ловис Ласковський, Присила Литилчайлд.

Вибори в Саскечевані

Ф. С. Манор

(Ф. С. Манор, член редакції щоденника „Вінніпеґ Фрі Прес" є західним кореспондентом КС. Його статті будуть появлятися що певний час. П. Манор народився в Празі і вісім років був кореспондентом лондонської газети „Таймс" у південно-східній Европі).

(Спеціяльно для КС) — У червні розгромлено правлячу Ліберальну партію прем'єра Роса Тачера в Саскачевані і вибрано уряд Нової Демократичної Партії. Розміри перемоги соціялістів були несподівані: НДП здобула 45 із 60 місць у провінційній леґіслятурі, а лібeрали залишилися з 14-ма мандатами супроти попередніх 35.

Вислід був зовсім несподіваний, бо тільки два тижні перед днем виборів Інститут Ґаллупа передбачав три відсотки більшости для п. Тачера. Замість того, лібeрали втратили майже один відсоток своїх голосів порівнюючи з виборами з 1967 р., тоді як соціялісти здобули майже 10 відсотків голосів більше. Це сталося частинно в наслідок переходу консерватистів на сторону соціялістів, але головно завдяки голосам молодих людей, які масово голосували за НДП. Отже, соціялісти тепер мають владу у двох прерійних провінціях, Манітобі й Саскачевані, а в третій, в Алберті править — Партія Соціяльного Кредиту. Можна б сказати, що колесо зробило повний оборот. Слід пам'ятати, що Саскачеван був колискою канадського соціялістичного руху, який все ще вважає Маніфест Реджайни з 1933 р. своїм статутом, а Манітоба — це єдина провінція Канади, в якій відбувся загальний страйк, у 1919 р. і в леґіслятурі якої довго був комуністичний депутат.

Іміґранти з Европи та інших країн, які знали сільські округи як твердині консерватизму, або щонайменше помірних партій центру, можуть дивуватися, чому соціялізм народився саме серед фармерів, чому соціялізм був куди сильніший у сільськогосподарських районах заходу ніж в індустріяльних частинах східної Канади. Причиною була, звичайно, депресія. Тільки ті канадці, які пережили злиденні 1930-ті роки, коли половина населення Манітоби і Саскачевану одержувала урядову допомогу, а друга половина ледве заробляла на прожиток розділюючи цю допомогу, тільки ті, які бачили покинуті, порожні фарми, що означало гіркий кінець мрій багатьох іміґрантів, тільки ті, які знали навіщені посухою райони і зловісне хрустіння під ногами тисяч пільних коників, — тільки вони зрозуміють чому голодні, зневірені і нужденні фармери розсердилися і покинули обидві старі партії, ліберальну і консервативну, які, на їх думку, залишили їх голодувати і приєдналися до єдиної нової партії, яка обіцяла їм кращу будучність у соціялістичному суспільстві.

Такі справи не забуваються і соціялістичний уряд Саскачевану програв вибори аж у 1964 р. на користь ліберальної партії, яку тоді очолював Рос Тачер. Це було в часі багатих урожаїв і великих продажів пшениці; період, коли фарми розросталися і багатіли. Але здається, що цикл добробуту дійшов до свого кінця і прерійні фармери знов відчувають, що їх забуто і що вони знов на дорозі до руїни. В Саскачевані, їх щорічний дохід упав з $403 мільйонів у 1969 р. до $ 203 мільйонів минулого року, і на тому не кінець. Заборгованість фармерів справді жахлива. П. Тачер, який не дуже прихильно відносився до оттавських лібeралів, заплатив за свою політичну приналежність. У великій мірі, голоси фармерів були протестом проти сільськогосподарської політики федерального уряду.

Але не всі виборці в Саскачевані є фармерами, а в Манітобі, половина населення живе у Вінніпеґу. Міські виборці Саскачевану голосували на соціялістів, так само, як це робили фарми; у Манітобі в останніх вінніпезьких додаткових виборах, соціялістичний кандидат переміг в окрузі, яка довгі роки вибирала консервативного посла.

На преріях поширене глибоке незадоволення, яке складається з багатьох чинників. Частинно, це почуття, що Оттава справді не дбає про західню Канаду. Недоброзичливість до французької громади є сильна, особливо поміж етнічними групами, які становлять велику частину населення прерій. Якою не була б хибною ця неприязнь, вона існує і її не позбутися поблажливою реторикою. Іміґранти, які прибули з України, Німеччини, Іттаії, Росії або Ісляндії мусіли вивчити англійську мову, щоб жити в Канаді і вони вважають французів не спільниками в конфедерації, а просто упривілейованою етнічною групою. Впродовж засідань Комісії Двомовности і Двокультурности у Вінніпеґу, промовець за промовцем з оґірченням осуджували факт, що „французьку мову впихають нам у горло". Якщо діти іміґрантів мають вивчати другу мову, це повинна бути їх власна мова, або принаймні еспанська, друга

(закінчення на 8 стор.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

кого спроваджувати з Галичини, бо то був воєнний терен, а друге в Канаді не було праці для тих іміґрантів, що тут уже були, а не то для нових, які хотіли б ще були приїхати. І їхати не було куди, їхали хиба ті, що зголосилися до канадської армії й їхали на фронт. Очевидно, що всі іміґраційні бюра не мали що робити й їх власники замикали одно за другим. Я свого бюра зовсім не замкнув, але переставився на прода; нерухомостей („ріл-естейт"). Вправді й тут не було великого руху, але завжди щось трапилося. Притому я, хоч перестав займатися іміґрацією, я й далі залишився аґентом корабельних ліній, які репрезентував і передтим.

То мені стало дуже в пригоді, як закінчилася війна й відтак зачали їхати до Канади наші втікачі, чи скитальці, чи, як їх тут загально називали, „ділі".

Як я вже згадував що під кінець війни опинилися в Европі, головно в тодішній Німеччині, що включувала теж і Австрію, тисячі наших людей. Одних із них німці забрали примусово на працю, а другі втікли до Німеччини, бо не хотіли залишатися під совєтським володінням. Всі вони в такий чи інший спосіб почали звертатися до своїх братів українців у вільному світі, головно в ЗДА та в Канаді, за допомогою. В українських часописах в Канаді та ЗДА появилися заклики церковних та громадських установ до людей доброї волі, приходити з допомогою українським скитальцям у Европі. В газетах появилися теж довжезні списки осіб, що пошукували своїх рідних чи знайомих в Канаді та ЗДА. Треба признати, що загал українських поселенців відгукнувся щиро й приязно на прохання скитальців. До Европи висилано тисячі різних пачок, знайомим і незнайомим скитальцям, а згодом почали слати туди й виклики на приїзд до Канади („аффідейвіти").

Але була частина канадських українців, які заявилися проти приїзду українських скитальців до Канади. То були наші канадські „прогресисти". Вони, слідом за совєтськими газетами, виписували в своїх газетах, що всі скитальці, то німецькі коляборанти, зрадники свого народу, що втікли перед справедливим судом і тд. Такі обвинувачення вони навіть слали до канадського уряду, вимагаючи, щоб уряд ніяк не дозволив утікачам приїхати до Канади, бо їх приїзд „не є в інтересі Канади".

Але й наші свідомі українці теж не спали. Комітет Українців Канади з о. митратом В. Кушнірем на чолі, українські церкви, українські федеральні посли А. Глинка та Ф. Заплітний, навіть канадські сенатори А. Ровбак та А. Крірар та різні канадські посли стали в обороні скитальців й домагалися, щоб уряд впустив їх до Канади. Для розглянення справи уряд покликав навіть окрему сенатську комісію, яка покликала представників Комітету Українців Канади та представників прогресистів на переслухання.

На засіданні сенату, на якому ухвалено створити окрему сенатську комісію для розглянення справи допущення до Канади скитальців з Европи, сенатор Крірар виголосив знамениту промову, в якій він покликався на українських поселенців, що вже жили в Канаді, як на добрих й корисних іміґрантів. У своїй промові Крірар м.ін. сказав таке: „Багато з тих іміґрантів, що прийшли до Канади між 1919 і 1926 р. походили з середньої Европи . . . Одними з найкращих іміґрантів, яких ми маємо в західній Канаді, є відомі нам українці. Окрім них ми маємо теж поляків та других поселенців. Майже сімдесять років тому в західній Канаді осіла також група ісляндців і . . . вони зробили великий вклад у розвитку Манітоби й Саскачевану . . .

Українці були головно тими, що допомогли в великій мірі розбудові тої частини Канади. Я пригадую собі, як вони перший раз приїхали до Канади, яких сорок або більше років тому. Я знаю одну з тих місцевостей, в яких вони осіли. Одержавши гомстеди по 160 акрів землі, — не дуже то й доброї, — вони спершу побудували ліп'янки з ліпленими печами, де вони варили їжу. Вони працювали пильно на всіх можливих роботах, які лиш могли знайти і заощаджували зароблений гріш.

В тій околиці знайдете сьогодні гарно вироблені фарми, добрі дороги і пристійні мешкання, добрі стайні й стодоли, та всякі інші признаки, що вказують на дуже старанно загосподарену околицю. Ці українські піонери, що прибули до цього краю в очевих шкірах, були зовсім необзнайомлені з нашою мовою та не мали при собі капіталу. Зате їхні діти чи внуки є сьогодні не лиш в бизнесі та різних професіях, але увійшли також у громадське життя, стали членами муніципальних рад, є послами до провінційних леґіслятур і в повному значінні того слова беруть участь в праці тої громади.

Попри те все ці поселенці дали вклад у культурний розвиток не тільки своїх громад, де вони живуть, але й для цілої Канади" . . .

Дальше сенатор Крірар говорив, що Канада має багато незаселених просторів й потребує більше людей, щоб розвиватися . . . „Канада має багато землі з безмежними природними багатствами . . . й ми повинні запросити їх (скитальців), щоб вони ділили ці добра разом з нами . . . Канада мусить стати великою і сильною державою і ми хочемо вірити, що українцям доля присудить причинитися і працею старшої іміґрації і зусиллям молодих сил, що ждуть на нагоду приїхати до Канади, до цього великого діла". Свою промову сенатор Крірар закінчив підтримкою резолюції сенатора Ровбака, щоб створити сенатську комісію для розглянення справи скитальців. Сенатори великою більшістю голосів ухвалили створити таку комісію.

29 травня 1946 р. відбулося в сенатській комісії переслухання двох українських делеґацій. В делеґації КУК був о. д-р В. Кушнір, о. протоієрей С. Савчук, посол до манітобської леґіслятури І. Соломон, федеральні посли А. Глинка та Ф. Заплітний та сотник В. Панчук, який приїхав з Европи. Прогресивну сторону заступав редактор торонтської комуністичної газети Мацієвич та голова Турфлом-ів Бойчук.

В основному прогресисти повторювали свої обвинувачення проти скитальців, які вони виписали були в окремій англомовній брошурі, що її видали були під кінець 1945 р. й поширили по Канаді. М.ін. ту брошуру одержали всі тодішні сенатори та посли. В тій брошурі прогресисти писали, що українські скитальці „не є ніякі політичні втікачі", що „їм не належиться право політичного азилю" й для них не повинно бути вступу до Канади. Представники КУК подали причини, чому скитальці не хочуть повертатися в Україну під совєтську власть та доказували, що вони будуть корисною іміґрацією для Канади під кожним оглядом.

В часі переслухання деякі сенатори ставили прогресистам не надто приємні питання відносно політичного напрямку їхньої організації та їхньої газети.

Коротко відтак федеральний міністер ресурсів, якому підлягав теж відділ іміґрації, повідомив у парляменті, що уряд погодився прийняти певну катеґорію европейських скитальців. Тим самим зроблено перший крок в справі допущення скитальців до Канади. Від того часу різні канадські організації та приватні люди почали висилати скитальцям аффідейвіти, щоб вможливити приїзд до Канади.

(закінч. в наст. числі «УВ»)

СТУДЕНТИ ДО ДУХОВНОЇ СЕМІНАРІЇ

Цим подається до відома, що Преосвященний Кир Андрей (Роборецький) — єпископ українців католиків Саскачевану, приймає до Духовної Семінарії студентів, що бажають працювати, як священики для нашої Церкви й народу.

Кандидати мусять мати закінчину середну школу (гай-скул), бути побожними, здібними й ідейними молодцями.

Зголошуватися як найскорше на адресу:

BISHOP'S CHANCERY
866 Saskatchewan Crescent E.
SASKATOON, SASK.

Групова Проща до Святої Землі

ВІД 15 ЖОВТНЯ до 4 ЛИСТОПАДА 1971 року

ВІДВІДАЙТЕ:

Єрусалим та інші місця в святій землі (8 ДНІВ)

А ОКРІМ ТОГО:
РИМ * ЛЮРД * ФАТІМУ * МАДРИД та ЛІСБОН
21 ДНІВ — $1,075.00
З ЕДМОНТОНУ $1,050.00 — З ТОРОНТА $900.00

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини святих місць, готелі (зі сніданням та на оглядини святих місць, готелі (В Єрусалимі та Римі повний харч).

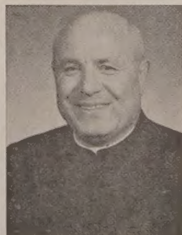

Туру вестиме: – о. митрат М. Сопуляк
який побував у всіх тих місцевостях кілька разів

ЗГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄМО ЛИШЕ ДО 4 ВЕРЕСНЯ.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
Іван ДОРОСЕВИЧ — Байрон МЕТЕСОН

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

— IN EDMONTON —
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg.
Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

— IN TORONTO —
2198 Bloor St. W.
Tel.: 766-1118
Toronto 9, Ontario

Прудгом, Саск.: похорон бл. п. Івана Матейчука

В неділю, 9 травня упокоївся в Бозі, по короткій та важкій недузі бл. п. Іван Матейчук. Покійний зійшов із цього світу в шпиталі св. Михаїла в Кадворт на 75-ому році свого трудящого життя.

Покійний Іван народився 6 липня 1895 р. в селі Торговиця, пов. Городенка, Західна Україна. Там він почав ходити до школи, але ходив недовго, бо в 1904 р. його родичі виїхали до Канади й він залишив школу, рідне село й поїхав у далеку дорогу з батьками. В Канаді вони заїхали в околицю Прудгом, Саск., де вже були їх односельчане. Свою шкільну науку продовжував покійний в Канаді, а притому допомагав батькам у розбудові піонерської господарки. Покійний та його батьки жили в околиці, званій Борщів, що була на полудне від Прудгом, а належали до парафії св. Петра й Павла.

В 1919 р. Іван одружився з Паскою Каленьоха, що належала до тої самої парафії. Вінчалися вони в церкві св. Петра й Павла в Борщеві.

Після вінчання молода пара завела тут своє господарство. Вони були обоє молоді, здорові, охочі до праці, то й доробялися скоро. Враз із тим зростала й їхня родина, в якій виростав один син та п'ять дочок.

Покійний Іван був людиною щирою, релігійною й товариською й тішився загальною пошаною між всіми, що його знали. Він служив через кілька літ членом муніципальної ради („канцлером"), а довгі роки був шкільним радним („тростом") школи „Озерянко". Коли в 1946 р. будовано нову церкву, то покійний був членом будівельного комітету.

В 1867 р., коли відзначувано 100-річчя Канади, покійного наділено почесною грамотою в Прудгом, Саск., за його довголітню щиру працю в околиці і школі округи Борщів. В 1969 р. покійний та його дружина святочно відзначували свій золотий подружий ювілей у залі в Прудгом. Широка родина,багато добрих приятелів та знайомих гідно причинилися до звеличання їхнього родинного свята.

Покійний був теж довголітним передплатником „Українських Вістей".

На старші роки п-во Матейчуки перейшли жити до Прудгом, де купили собі гарну хату, а сина залишили на господарстві.

Покійного Івана оплакують дружина Параска, син Петро, дочки: Софія Коваль та Анна Андрейчук в Саскатуні, Марія Кріпкий в Колонсист, Анеля Сопатик в Мічам і Стефка Бучинська в Ріджайні. Окрім того 12 внуків і сім правнуків, сестра Анна Линчук у Кадворт та чотири брати: Никола в Прудгом, Федір у Кадворт, Стефан у Гамболт та Михайло в Саскатуні.

Тлінні останки покійного перевезено з Кадворт до Саскатуну, де в каплиці похоронного заведення „Вествуд Фюнерал Чапел" у вівторок, 1 травня о. прелат І. Олійник відслужив панахиду при участи дружини та родини покійного, як теж великого числа людей.

Похорон покійного відбувся в середу, 12 травня з катедральної церкви св. Юрія в Саскатуні. Заупокійну св. Літургію відслужив о. В. Івашко, а співав дяк п. В. Смицнюк. В похоронній відправі взяло участь велике число людей, що прибули з Борщева, Прудгом, Мічам та других місцевостей, щоб віддати послідну прислугу покійному, що тішився між усіми ними великою пошаною та любов'ю.

В пращальному слові о. В. Івашко згадав добрі діла покійного для Церкви та народу й попращав від імені покійного дружину та дітей покійного й усю рідню та приятелів. Кількадесять автомобілів супроводило домовину покійного в його останній дорозі на католицький цвинтар в Саскатуні, де зложено його на вічний спочинок. Коротка панахида та послідне „Вічна пам'ять", і домовину покійного спущено в сиру могилу, а родина та приятелі покійного, змовивши послідне „Отче наш", вернулися до парафіяльного дому св. Юрія на поминальний обід.

бл. п. Іван Матейчук

Поминальний обід, що на нього прибуло понад 200 осіб, приготовили членкині відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Юрія, за старанням дітей покійного. В часі обіду о. прелат І. Олійник згадав коротким словом покійного Івана, що його він добре знав, бо колись, 20 років тому, він був парохом церкви св. Петра й Павла в Борщеві. О. прелат закликав дітей іти слідами свого батька, який був примірним у всьому. Він любив свою Церкву, свій нарід і трудився для нього, для нього жертвував свою працю, не жалів на ту ціль ні гроша ні часу, жертвував йому свій ум і труд, бо вірив, що в добрій громаді, де є згода й любов, там буде теж щастя та добробут, бо Господь таким людям та такій громаді посилає своє благословення. Вкінці просив дітей молитися за свого дорогого батька та шанувати свою матір, що осталася самітньою на старість.

Молитвою „Богородице, Діво" та „Вічная пам'ять" закінчено поминальний обід. В 40 днів після похорону знову зібралися дружина, діти та родина покійного Івана на поминальне богослуження за покійного, яке відслужив о. прелат І. Олійник. Після поминок родина враз із о. парохом перейшли до парафіяльної залі на поминальний обід.

З нагоди похорону передано 12.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові вічна пам'ять.

Присутний

ПОДЯКА

Дружина покійного Івана та діти складають щиру подяку всім тим, що прибули віддати послідну прислугу покійному та співчували з ними в їх смутку по невіджалуваній утраті їхнього мужа, батька та дідуня.

Сердечно дякуємо Всесв. о. прелатові о. Олійникові та Всеч. радникові о. В. Івашкові за відслуження похоронних відправ, за слова пращання й потіхи. Родині та приятелям дякуємо за жертви на Служби Божі та квіти на могилу покійного. Членкиням відділу ЛУКЖ дякуємо за приготування поминального обіду, а всім учасникам похорону за молитви. Нехай Милостивий Господь нагородить усіх сторицею, а покійному дарує царство небесне.

Дружина, діти й внуки

Вилна, Алберта

ПОМИНКИ ДО БЛ. П. МАРТІ СИРОЇД

В суботу, 30 квітня, в другу річницю смерти, відслужив місцевий парох о. К. Стангрет поминальну св. Літургію і парастас за спокій душі бл. п. Марти Сироїд, що померла 8 травня 1969 р. В богослужбі взяли участь кілька родин споріднених із бл. п. Мартою та односельчане й сусіди, що їх запросив на поминки чоловік покійної Гриць.

Покийна Марта прожила 62 роки. Походила вона родом із села Волевина, Сокальського повіту. Мала трьох братів: Петра, Семена та Івана та дві сестри: Настю й Марії. 9 червня 1929 р. вона вийшла заміж за Гриця Сироїда. До Канади приїхала 1932 р. до свого чоловіка Гриця, який зараз по вінчанні виїхав до Канади й працював уже в Алберті. Від 1934 р. обоє молоді подруги працювали вже на власній фармі — гомстеді, що купили в околиці Вилна. На тій фармі вони поволі й доробялися, фармуючи несповна 40 років. Їхні діти — два сини та одна дочка, вже подружені й ведуть власне, окреме життя.

бл. п. Марта Сироїд

Вже зпід родинної стріхи покійна Марта винесла прив'язання до своєї Церкви. Була вона людиною глибокої віри й ця віра кріпила її в часі її недуги, бо від 20 років вона не почувала себе здоровою. Своєю лагідною вдачею вона з'еднувала собі своє окруження, а її жертвенність була гарним прикладом для всіх парафіян. Її смерть залишила глибоку рану в серці її чоловіка Гриця та дітей.

Нехай же Милостивий Господь нагородить її щасливим вічним життям, а опечаленій родині дасть силу переносити втрату незабутньої дружини та матері та пішле їм многі потіхи. Чоловік Гриць передав 5.00 дол. на „Українські Вісті" та покрив кошт виготовлення кліші.

За жертву щиро дякуєм, а покійній Марті вічна пам'ять.

КОМАРІ

О. ЗАЛЕСЬКИЙ

Може ви чули українську народну пісеньку про комара: „Ой сів же комар на дубочку, звісив свої ніженьки по листочку. Де не взялася шура-бура, вона ж того комарика з дуба здула"...

Якщо цієї пісні не чули, то цього літа певно мали нагоду познайомитися з цими докучливими комахами. Особливо ж дощове літо сприяє комарам, цим маленьким комашкам, що так тоненько співають, а радше „грають" своїми крильцями, рухаючи ними швидко в повітрі.

Комарі належать до породи мух, мають три пари довгих тонюсіньких ніжок, пару оболончастих крилець, а на голові тоненьку довгу рурочку-смочок, яким, немов голкою, проколюють шкіру людини або тварини і висмоктують кров. З проколеного місця ранки виходить кров, тіло червоніє, напухає і болить, людина дряпає ранку і побільшує її. Та це ви самі добре знаєте, бо напевно нікому з вас не вдавалося оборонитись від наступу комарів, тим більше, що вони люблять молоду кров. Кусають тільки комарі-самички не тому, що вони голодні — ні, їм кров потрібна, щоб у їх тілі могли розвинутися яєчка, з яких народяться молоді комарики. Самці живляться соками овочів або рослин. Тому не дивуйтеся, що комарі добираються до вашої крови — вони дбають про своє молоде покоління, про продовження комариного роду.

Яєчка складають комарі у воді, де розвиваються з них личинки. Згодом вони перетворюються на комарів. Тому комарі найрадше живуть у вологих місцях.

Учені дослідили, що комарі радше кусають спітніле тіло, ніж сухе, а також більше кусають чоловіків, ніж жінок. Кусають також частіше молодих — мабуть молода кров їм більше смакує. А втім, люди докладно цього не дослідили.

Як уже знаємо, комарі розвиваються у воді. Якщо в час, коли личинки перетворюються на комарів, дме вітер, то багато комарів гине, бо від вітру вода рухається, і комарі не мають змоги злетіти в повітря, а плавати вони не вміють.

Є коло двох сот порід комарів. Між ними є й такі, що переносять на людину зародки малярії, яка спричинає у хворого високу гарячку. Щоб захистити тіло від комарів, треба натирати незакриті частини тіла рідинами, які можна діставати в аптеках.

(„Веселка")

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА КРИСИ

В понеділок, 14 червня упокоївся в Бозі, прийнявши Найсв. Тайни, бл. п. Іван Криса, на 67-ому році свого трудолюбивого життя. Помер він по довгій та важкій хворобі в загальному шпиталі в Едмонтоні, де перейшов важку операцію.

Покійний народився в місяці лютім 1905 р. в селі М'якіш новий, пов. Ярослав, Західна Україна. Там він зростав, там закінчив школу, а відтак помагав родичам та братам господарити. Був він дуже працьовитий, услужний та доброго серця й тому всі в селі його любили й шанували. Відбувши дворічну обов'язкову службу в польській армії, покійний пазнойомився в свойому селі з гарною дівчиною Ксенею Ханас і враз із нею в 1929 р. виїхав до Канади на афідавіт, який йому вислав його брат Василь Шумський.

З початку покійний Іван працював на різних роботах в околиці Редвотер. В 1931 р. він одружився з Ксенею Ханас. Вінчання відбулося в церкві св. Йосафата в Едмонтоні. Після вінчання молодята купили собі фарму на Коронадо й там фармували через довші роки. Перед двадцяти роками вони фарму продали й перейшли жити до Едмонтону, де покійний дістав працю в готелі.

В Едмонтоні п-во Криси належали до парафії Пресв. Евхаристії в Півн. Едмонтоні, де покійний Іван був дуже діяльним та жертвенним членом. Він був членом парафіяльного комітету, помагав багато при будові церкви та услугував священикові коло престолу.

За якийсь час п-во Криси купили хату на території катедральної парафії св. Йосафата й стали членами тої парафії. Й тут покійний Іван тішився великою симпатією та пошаною всіх, що його знали й з ним співпрацювали. Його хвороба та смерть засумувала не лиш його дружину, але й всіх його приятелів та знайомих.

Похорон покійного зачався панахидою в катедральному храмі св. священ. Йосафата в середу, 16 червня. Заупокійна св. Літургія й похорон відбулися в четвер, 17 червня. Панахиду, заупокійну св. Літургію та похорон служив катедральний парох о. Ю. Ковальський та о. радник В. Чопей. На обох відправах було багато приятелів, односельчан та знайомих покійного, що прийшли йому віддати послідну прислугу. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні. Похороном завідувало дбайливо похоронне заведення Парк Меморіял.

Після похорону багато учасників похорону прибуло до залі катедральної парафії, щоб пом'янути покійного, який був добрим українським патріотом, щиро любив свою Церкву й свій нарід. Учасники поминального обіду складали щирі вислови співчуття дружині покійного Ксені та братові Василеві. На заклик односельчанина Василя Коритовського приявні склали 17.00 дол. на „Українські Вісті", що їх покійний через довгі роки передплачував і залюбки читав.

За жертву щиро дякуємо, а покійного Івана нехай Милостивий Господь прийме до Свого царство. Вічна йому пам'ять.

М. Шалай

ПОДЯКА

Прибита великим горем по втраті мого незабутнього мужа, бл. п. Івана Криси, складаю щиру подяку Всеч. о. катедральному парохові о. Ю. Ковальському та Всеч. о. радникові В. Чопеєві за відслуження похоронних обрядів, за слова прощання й потіхи. Дякую всім, що відвідували покійного та потішали його в часі його хвороби в шпиталі. Середечно дякую родині, односельчанам, приятелям та знайомим, що прийшли мені з розрадою та допомогли в переведенні похорону. Дякую всім, що прийшли віддати послідну прислугу покійному в часі панахиди та похорону.

бл. п. Іван Криса

Зокрема з глибини серця дякую всім жінкам, що приготовили поминальний обід. Похоронному заведенню Парк Меморіял дякую за добру та совісну услугу.

Нехай Всемилостивий Господь нагородить вас усіх своїми щедрими ласками, покійного прийме до свого царства.

Дружина Ксеня

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НАША НАЙНОВІША ІМІГРАЦІЯ

В. ГАВРИШ

Минулого року аліянти, а з ними й увесь вільний світ відзначував 25-річчя побіди над гітлерівською Німеччиною. Всі згадували велику хвилину закінчення другої світової війни та поминали тих всіх, що поклали свої буйні голови в обороні свободи та знищення диктаторської гітлерівської держави.

В обороні свободи згинуло чимало й українців на всіх полях боїв з німцями. Одні гинули в рядах советських вояків від німецьких куль, або по таборах полонених із голоду та різних хвороб. Інші гинули як вояки канадської чи польської армії, ще інші гинули як вояки підпілля-партизани, чи то українські УПА, чи члени підпілля інших народів: Франції, Чехословаччини і тд. Сьогодні поминають лиш вояків, як членів армій різних держав. Про українців, як таких згадується мало. Якщо другі не згадують, то бодай ми повинні пам'ятати, що в боротьбі з націстичною Німеччиною згинуло теж багато свободолюбних українців.

Та 25-річчя закінчення війни в'яжеться ще з одною справою, а саме із судьбою багатьох тисяч українських втікачів, що під кінець війни, по волі чи по неволі опинилися в Німеччині. Й про те я хочу сьогодні теж дещо сказати.

Як я вже згадував, із вибухом другої світової, а точніше із вступленням до війни Канади, іміграцію до Канади здержано зівсім. Раз, що не можна було ні-

(закінчення на 7 стор.)

Едмонтон, Алберта

50-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ АНДРІЯ І ТЕКЛІ ЛЕЩИН

п-во Андрій і Текля Лещин

В неділю, 20 червня 1971 р. в 50 ліття вінчання п-во Андрій і Текля Лещин з родиною вз'яли участь в Службі Божій, відтак в святочному обіді. На Службі Божій окрім одинокої доньки п-ва Лещин — Евгенії Вакарук з трьома доньками вз'яли участь також сестра п. Лещина Е. Воєвода з чоловіком та сестрінок Іван Голінський з дружиною та дітьми. О. парох Р. Ганкевич зложив бажання, а по Службі Божій відспівано многоліття заслуженим парафіянам церкви св. Володимира.

Обоє п-ва Лещин походять з села Дмуховець, пов. Бережани, Західна Україна. В 1927 р. п. А. Лещин шукаючи зарібку приїхав до Канади, з наміром дещо підробившись, вернути назад додому, однак не так сталося. Дораблятись не було так легко. Жаль було кидати добру роботу і в 1937 р. п. Лещин робить старання, щоби спровадити жінку і дитину, і 28 листопада тогож року п-і Текля з донькою приїхали до Ту-Гилс, де ювілят працював при залізниці Сі-Пі-Ар. В 1944 р. вони переїхали на роботу до Гарі-Гилл, де п. Лещин був форманом, а відтак до Торсбі, звідки в 1963 р. п. А. Лещин перейшов на пенсію й заслужений відпочинок в Едмонтоні.

Пані Лещин завжди радо помагає в праці відділу ЛУКЖ св. Володимира. Вдячні члени з нагоди 50 ліття супрожого життя п-ва Лещин замовили спеціяльну Службу Божу в їх наміренню.

П-ва Андрій і Текля Лещин добрі парафіяни парафії св. Володимира. З нагоди 50 літнього ювілею спільного життя зложили 50 долярів на парафію та 50.00 дол. для відділу ЛУКЖ при парафії св. Володимира.

З нагоди ювілею п-во Лещин передали 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Лещин бажаємо багато милих літ прожити.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

З ФАБРИКИ ДО ВАС

ВЕЛИКІ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА НОВИХ ВІКНАХ

СТАРЕ

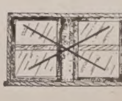

НОВЕ

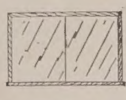

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ

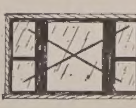

НОВЕ

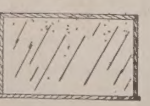

ЗАОЩАДЖУЄТЕ? ДИВІТЬСЯ!

- Ми не пошкоджуємо дерева кругом вікна ні зовні, ні всередині.
- Виймаємо старе і вкладаємо нове вікно у ваші теперішні рямки.

SUPREME WINDOWS LTD.

429-0833 9654 - 106A Ave.

Evening: 476-4594, 482-2511